

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 9 – ZÁŘÍ – CENA 15 Kč

VEČERNÍ PROHLÍDKA
ZOO HLUBOKÁ

Městské slavnosti vína Hluboká nad Vltavou

19. září 2020

Hlavní program

- 13:00 **Zahájení slavností starostou města
Ing. Tomášem Jirsou**
- 13:05 **Košť hroznů z hlubocké vinice**
- 13:10 **Dechová hudba Jižani — host M. Surka st.**
- 14:20 **Host festivalu VMO**
- 14:30 **Summer jazz Quintet**
- 15:20 **Host festivalu VMO**
- 15:30 **Martin Kajaba**
- 16:00 **Taneční orchestr Panorama
Mildy Bůrky**
- 17:10 **Host festivalu VMO**
- 17:20 **Cimbálová muzika Štěpána Hanuše**

Doprovodný program

- Degustace vína — Hotel záviš z Falkenštejna**
- Trh na náměstí**
- Prodej burčáku**
- Charitativní knižní bazar**

4 Kulturní dům v Líšnici otevřen

5 Vyhláška o zákazu pití alkoholu

6 Pohádka o vodě

9 Vzpomínka na Václava Eremiáše

11 Rozhovor s Davidem Šťastným

14 Betlémy v létě

15 Jaromír Zumr – fotograf přírody

18 Večerní zoo

24 Program festivalu Voda, moře, oceány

27 Zprávy z Karlova Hrádku

Poznámka

Občané – jubilanti, kteří si nepřejí být uvedeni ve společenské rubrice Hlubockého zpravodaje, ať toto přání oznámí s nejméně měsíčním předstihem v kanceláři místní matriky.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 9 – září 2020. Ročník 11.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p - 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Ráda sleduju život pozpátku. Ve skutečnosti to moc nejde, ale třeba ve starých filmech ano. Můžete porovnat, jak dnešní zralí herci vypadali mladí. Komu „stáří“ prospělo, komu ne. Je to poučné a zajímavé. Zábavné. A překvapivé. Herci a herečky, které mi dnes připadají krásní a ve formě, nečekaně hráli už ve filmech před padesáti lety. Prostě hezky dozrali a někteří jsou lepší a sympatičtější než zamlada.

Zralý věk. Doba odchovaných dětí a čekání na eventuální vnoučátka. Práce, která člověka baví, protože už se konečně našel a ví, co chce. Spolužití s partnerem, který se vůbec nezměnil dle našich přání k obrazu našemu (i kdybychom ho přetrhli jak hada, pořád se chová podle svých představ a ne těch našich). Dobře, i tak ho máme rádi a necháme si ho. Dozralý jedinec radostně obhlíží svůj vyladěný domov, kam už se nevleze ani vázička navíc, hrnečky a talíře už nejsou po šesti a knížky přetékají z knihovny. Pracovitý človíček dýchá vůni své zahrádky, kam si vsadil všechny rostlinky, které má rád a chce se už jen kochat. Což ale nejde, protože dotyčný jako amatérský zahradník zjistil, že břečtan, vistirie a psí víno se rozhodně nesmířili s omezením, a právě explodují ve svém růstu. A všechno je tak trochu

předehra k poznání, že teď už se neplní naše sny, ale sny další generace, tedy našich dětí, a vnuků, a že je to tak asi správně.

Zkrátka dobu zralosti a zmoudření jsem si představovala jako chvíli, kdy už má člověk všechno hotové, je díky tomu spokojen, ba uspokojen. Může být uspokojen tím, co se mu podařilo v životě vykonat, je na to hrdý, a žije si jen tak pro radost svojí a radost ostatních. A chce si tu radost užívat v pohodě, i když už ho občas loupe v zádech a slyší až napotřetí?

Zralý člověk má pocit, že stejně tak jak on si uspořádal život podle svých představ, tak by měl správně fungovat svět kolem něj. Být v ladu a ne v neladu. Politici slušní, televize ke koukání, prodavači příjemní, postele v hotelích pohodlné, vajíčka naměkko správně vláčná...

Ale svět tak nefunguje a asi ho jako svou útulnou domácnost nikdy nezařídíme. Takže nezbyvá než stejně jako já pozorují vývoj mých oblíbených herců, pozorovat a sledovat také vývoj našich politiků. A přijít za měsíc k volbám. Minimálně jsme si v minulém půlroce mohli ověřit, jak fungují v krizi. Jak jsou kompetentní a důvěryhodní. A jak úspěšní jsou v rozhazování našich peněz.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří se přišli rozloučit s naší maminkou paní Ludmilou Šindelářovou, v úterý 11. srpna do kostela sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou. Děkujeme za květinové dary, slova útěchy a písemná projevení soustrastí.

Velké poděkování patří všem pracovníkům pod vedením pana ředitele J. Slepíčky v Domově důchodců „U Zlatého kohouta“, za veškerou péči a vytvoření pocitu domova.

Děkujeme za velmi ochotné a vstřícné jednání zaměstnanců Městského úřadu v Hluboké nad Vltavou při řešení parkování po dobu rozloučení.

Ludmila Blažková, Karla Čutková

Děkuji všem, kteří se přišli rozloučit s mojí manželkou Martou Točíkovou v pátek 7. srpna do krematoria v Českých Budějovicích. Zároveň děkuji za přinesené květiny, vřelá slova útěchy a kondolence.

František Točík

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům, kteří v měsíci září oslaví významná výročí

Jubilea:

Vlasta Hoďánková	Hluboká	95 let
Věruška Křížová	Hluboká	91 let
Věra Brejchová	Purkarec	90 let
Jana Kvapilová	Hluboká	85 let
Václav Koudelka	Hluboká	80 let
Anna Procházková	Hluboká	75 let
Marie Zemanová	Hluboká	75 let
Blanka Balounová	Hluboká	75 let

Zlatá svatba:

Manželé Karel a Božena Vlčkoví z Hluboké nad Vltavou oslaví „Zlatou svatbu“ – 50 let společného života

Do dalších let přejeme všem hodně zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se:

Nela Kafková	Kostelec
Sebastian Peterka	Hluboká

Andrea Smetanová

Tomáš Picka

Julie Štroblová

Hluboká

Purkarec

Hluboká

Opustili nás:

Štefan Gondek

Josef Jůza

Marta Točíková

Ludmila Šindelářová

Marie Božovská

Bavorovice

Hluboká

Hluboká

Hluboká

Hluboká

Oznámení konání vítání občánků:

Termín obřadu je stanoven na **sobotu 3. 10. 2020 pro děti narozené v období od 1. ledna 2020 do 30. července 2020**, které mají trvalé bydliště v obci Hluboká nad Vltavou a v jejích spádových obcích (Bavorovice, Munice, Kostelec, Líšnice, Poněšice, Hroznějovice, Purkarec a Jeznice).

Rodiče těchto dětí se mohou **přihlásit na matrice nejpozději do 14. 9. 2020**. Formulář souhlasu s pozváním na Vítání občánků naleznete také na webových stránkách města Hluboká nad Vltavou.

ZE ZASTUPITELSTVA MĚSTA

■ Dle schválené výzvy k podání žádosti o poskytnutí dotace na podporu realizace letních příměstských nebo pobytových táborů pro děti v r. 2020 byly na základě podaných žádostí o dotaci vyplaceny organizátorům těchto táborů. V souladu s pravidly byla vyplacena částka 1000 Kč na jedno dítě.

■ V souvislosti s generální opravou komunikace navrhuje PMH provést rekonstrukci veřejného osvětlení ve Fügnerově ulici. VO je zastaralé, zkorodované a neodpovídá současným požadavkům a normám.

■ V současné době byly dokončeny opravy zásadních a prioritních poškozených vozovek a chodníků. Vzhledem k rozsahu oprav byla vyčerpána plánovaná částka na opravy komunikací v rozpočtu na rok 2020. Stále přicházejí podněty občanů požadující další opravy. PMH žádá o navýšení rozpočtu na opravy komunikací, aby mohlo být reagováno na oprávněné požadavky občanů. Rada města změnu rozpočtu doporučila.

■ OV Munice připravuje rekonstrukci obecní místnosti na návsi v Municích. Jedná se o objekt bývalé kovárny, posléze hasičské zbrojnice. Budova bude využívána pro konání veškerých obecních záležitostí, jako např. volby, zasedání osadního výboru, akce pro děti apod. Dojde tím ke značné úspoře finančních prostředků, které se každoročně vynakládají za pronájem volební místnosti v místní restauraci.

Rekonstrukce je naplánována tak, že již letošní volby (2. – 3. října) proběhnou v tomto objektu. OV Munice provede část prací vlastními silami.

■ Zastupitelstvo města souhlasí s vypsáním výběrového řízení na zhotovitele stavby „Mateřská škola U parku“. Město se stalo vlastníkem bývalé kaviárny na účelem přestavby na zařízení pro předškolní zařízení. Vzhledem k požadavku zahájit provoz v jedné polovině zařízení na začátku příštího roku, je nutné neprodleně po dokončení dokumentace, zahájit výběrové řízení na zhotovitele stavby a zahájit stavební práce.

■ V lednu 2020 podalo město žádost o dotaci z Ministerstva kultury do dotačního programu na obnovu kulturních památek pro rok 2020,

tzv. Havarijního programu, na akci „Konzervace a zajištění zříceniny Karlův Hrádek – stěny 2, 3, 4.“ Ministerstvo kultury rozhodlo o poskytnutí příspěvku na obnovení nemovité kulturní památky ve výši 200 tisíc korun.

■ Město získalo dotaci IROP na akci „Úprava stávajícího chodníku Tyršova ulice v Hluboké/Vltavou“. Realizace musí být dle podmínek IROP ukončena do konce září 2020.

Město získalo dotace IROP na stavební úpravy chodníků v ulicích Nad Parkovištěm a Zborovská.

Jihočeský kraj schválil městu dotace v rámci dotačního programu Podpora cestovního ruchu (dotisk prezentační brožury města, web Karlův hrádek, elektronické vizuální kampaně).

Dále byly přijaty dotace pro vybavení SDH Hluboká /Vlt, Kostelec, Purkarec, Bavorovice.

■ Domov důchodců získal dotaci OPŽP na instalaci fotovoltaického systému na střechu budovy.

■ Zastupitel Karel Vácha informoval zastupitelstvo o odstranění problémů se zaplavláním baseballových hřišť ve sportovním areálu. Pojmenoval příčiny problémů a popsal jejich řešení a konkrétní kroky, které byly v této věci podniknuty. Dle sdělení p. Váchy je problém se zaplavláním hřišť vyřešen, nicméně je třeba přihlédnout k umístění hřišť a celého areálu pod úroveň hladiny sousední řeky.

■ Zastupitel Ing. Raus informoval zastupitelstvo o tom, že dle informací v médiích zvažuje Státní ústav pro jadernou bezpečnost a Správa jaderných úložišť jako jednu z možných lokalit pro vybudování úložiště jaderného odpadu lokalitu Janoch na území obce Dříteň, Temelín, Olešník a Hluboká nad Vltavou. Ing. Raus vyzval pana starostu, aby oslovil tyto obce a aby se zapojil do jednání o případném zřízení tohoto úložiště jaderného odpadu v dané lokalitě.

OTEVŘEN NOVÝ KULTURNÍ DŮM V LÍŠNICI

slavnostní otevření se uskutečnilo 1. srpna za účasti pana starosty Jirsy a dalších hostů. Přejeme líšnickým, aby se v novém příjemném prostředí rádi scházeli a kulturní a společenským setkáním se dobře dařilo. Děkujeme za zaslané fotografie paní Kocourkové.

PROČ JSEM NAVRHL VYHLÁŠKU O ZÁKAZU PITÍ ALKOHOLU NA VEŘEJNÉM PROSTRANSTVÍ?

Represe je vždy až poslední možností, jak dosáhnout určitého cíle. Bohužel někdy je to možnost jediná. Vyhláška o zákazu pití alkoholu na veřejném prostranství je tím příkladem, protože reaguje na zhoršující se chování některých občanů, kteří ničí městský majetek, a my nemáme legální možnost, jak zasáhnout.

Město Hluboká nad Vltavou si nelíbí ve vydávání vyhlášek a spíše volíme zdvořilostní dopis, kde starosta města žádá obyvatele Hluboké, aby omezili některé aktivity ve svátečních dnech, nebo respektovali omezení, která nastanou v určité části města. Většina obyvatel daná doporučení akceptuje a považovali by za neslušné je porušovat. Když se projdete v neděli ve městě, tak jen velmi výjimečně slyšíte motory sekaček nebo pil, které ruší nedělní klid. Samozřejmě si dokážu představit, že existují výjimky, kdy jiný vhodný čas pro danou činnost v rámci týdenního programu není.

První diskuse o zákazu pití alkoholu na veřejném prostranství začala před třemi roky, kdy někdo začal výrazně poškozovat Malinovou stezku kolem Vltavy v Záměstí. Krásná stezka pro trávení volného času, kde bylo možné si zlepšit fyziku, lépe poznat přírodu nebo si jen odpočinout a nechat se nabít pozitivní energií daného místa. Někteří návštěvníci měli asi jiné pocity, což se začalo projevovat ničením náradí venkovní tělocvičny, dětských prolézaček a odpočinkového přístřešku s grilem, který byl sponzorským darem od jednoho občana. Gril nejdříve poškodili a následně ho hodili do řeky. Městská policie několikrát kontrolovala dané místo, protože byla upozorněna, že je zde nezvykle „živé“. Všechny kontroly byly neefektivní, jelikož nikdo nebyl dopaden při ničení majetku, alkohol pili údajně jen osoby starší 18 let a do 22 hodin je možné dělat i hluk.

Ničení stezky pokračovalo, takže jsme se dohodli na Radě města, že připravíme danou vyhlášku a začneme schvalovací proces. Při tvorbě vyhlášky nám opět pomohl jeden náš spoluobčan, který je spoluvlastníkem významné právní pražské kanceláře, kde vyhlášku připravili. Následně jsme vyhlášku schválili v Radě města a poslali na Ministerstvo vnitra, které

musí posoudit její věcnou správnost. Pak se asi rok nic nedělo a čekali jsme, zda budeme realizovat poslední krok – schválení Zastupitelstvem obce.

Vandalismus se nám však rozšířil na další místa – sezení u Munického rybníka – zničené lavičky a ohniště, prostranství okolo kostela – dlouhodobý nepořádek, poničení autobusových zastávek a nevhodné chování na vyhlídce v zámeckém parku, které bylo jedním z důvodů uzavření části zámecké zahrady.

Negativních impulzů už bylo tolik, že jsme se rozhodli, že dokončíme legislativní proces a v pondělí 10. srpna 2020 byla vyhláška schválena Zastupitelstvem obce. Na základě vyhlášky jsme vybrali 6 následujících míst, kde bude zakázáno konzumovat alkoholické nápoje:

1. Prostranství kolem kostela
2. Vyhlídka v zámeckém parku
3. Prostranství před hřbitovem
4. Stezka kolem Vltavy + bikepark,
5. Relaxační zóna u Munického rybníka
6. Zastávky autobusu

Místa budou označena s upozorněním možností udělení sankce a vykazání z daného prostoru. Konzumace alkoholu bude prokázána alkoholtestem. Cílem není šikanovat někoho, kdo si v klidu dá pivo nebo skleničku vína, ale najít účinný nástroj, jak zakročit proti rostoucímu vandalismu a ničení majetku v našem městě. Myslím si, že většina z nás má velmi dobrou zkušenost s našimi městskými policisty, kteří dokážou rozlišit, kdo se jak chová.

Během schvalování vyhlášky proběhla diskuse, zda je to správné, což se potvrdilo hned večer, kdy někdo na facebooku sdílel další zničený dětský herní prvek. Někdo na stezce u Vltavy ulomil houpacího koně na pružině, což znamenalo jeho úplné zničení. Je to smutné, ale vyhláška je nezbytná.

Aleš Raus

KOMISE CESTOVNÍHO RUCHU A KULTURY

Tento rok nezačal pro nikoho z nás moc šťastně. Opatření okolo Covid 19 se jistě dotkla každého z nás. Situace nevypadala dobře ani pro podnikatele v cestovním ruchu nebo pro kulturní obec. Ve vedení města jsme se snažili vymyslet jak, alespoň omezeně, podpořit i tyto složky veřejného života – cestovní ruch, kulturu, sport... Hluboká nad Vltavou je dlouhodobě jednou z významných turistických destinací, ale takových je v České republice velký počet. Bylo tedy jasné, že nastane konkurenční boj o místní, české turisty. Pro podporu a udržení návštěvnosti jsme kromě nového parkoviště nebo otevření skalní ferraty připravili i bohatší kulturní program na náměstí ČSLA. O všech akcích, jsme cíleně informovali na sociálních sítích po celé republice i v zahraničí. Podařilo se nám vyvolat

i zájem tradičních médií. To vše jistě pomohlo k tomu, že se naše město udrželo v zájmu turistů. Kulturní program jistě ocenili nejen návštěvníci, ale i občané města. V Komisi cestovního ruchu a kultury jsme oslovili hlubocké kulturní spolky a hudební skupiny tak, abychom společně všem ukázali optimistickou náladu v těžké postcovidové době. Velmi si vážím činnosti všech, kteří organizují a vedou jakékoliv kulturní, nebo sportovní akce ve městě. Chtěl bych také poděkovat vedení města za podporu výše uvedených aktivit. Bohatý společenský život byl vždy jednou z domén Hlubocka a jistě přispívá ke zlepšení kvality života v našem městě. Přejí nám všem, abychom tuto nelehkou dobu společně ustáli ve zdraví a v ekonomické pohodě.

Jindřich Soukal předseda Komise cestovního ruchu a kultury

POHÁDKA O VODĚ

Jednoho krásného dne jsme poseděli s panem Ouškou a panem Kabourkem a povídali si o studnách, pramenech a vodě na Hluboké. Bylo to ještě v čase výrazného sucha. Dnes už je po prázdninách a všichni víme, že letos to s vodou nebylo tak špatné. Napršelo. Zásoby spodní vody jsou doplněné, řeky byly pro vodáky splavné splavné, přišlo tak, že i zahrady byly spokojené a moudří zahrádkáři si nacykali dešťovku do sudů.

Časy, kdy byly v českých městečkách i vsích veřejně přístupné studny i jiné zdroje vody, jsou ale dávno pryč. Studny sice byly, ale zase ne ve všech městech a vesnicích byly vodovodní rozvody. A nosit si každodenně vodu pro domácnost ze studny nebyl žádný med.

Jak to bylo na Hluboké s vodou

„Tady bývala v každém domě studna,“ vypráví pan Ouška. Piskačů, Fürbachů pekařství, paní Berounská... Studny bývaly ve dvoře domků, ale když začala kolektivizace, studny se rušily, ucpaly, zasypaly. Ale ta voda se sem tlačí dál. Někde v domech vlhnou zdi, v některých panelácích mají vodu ve výtahové šachtě. Voda stéká z parku z kopce dolů po skalním podloží. Prameny, které tehdy naplňovaly studny, tady podle mého ještě jsou, jde o to, jestli jsou pořád stejně nasycené.“

Problém ovšem býval v kvalitě vody, kvalitní pitná voda rozhodně nebyla ve všech studnách a Hluboká si zažila dlouhé peripetie, než se ve městě vybudoval vodovod. Konečným řešením bylo až napojení na vodárnu ve Vidově v šedesátých letech.

„Když se před pár lety dělaly nové chodníky, přimlouval jsem se u starosty, aby se na Masarykovu ulici dal aspoň poklop a zachoval přístup k vodě k dispozici, může se hodit, ponoříte čerpadlo a můžete nasávat vodu... Starosta řekl, dobře, dáme sem zase pumpu, tak jak tady bývala na hlavní ulici dřív.“

Skvěle vyřešenou otázku vody měli Trautenberkové,“ jak přátelsky říká pan Ouška Schwarzenberkům, „kdysi vymysleli geniální věc. Turbinou tlačili vodu z řeky až nahoru na skálu k zámku a na nejvyšší vršek nad zámek. Čerpali ji pro potřeby zámku a vodu shromažďovali v rezervoáru. V jeho věži je kovová nádrž, plechová, nýtovaná, ve které se voda shromažďovala, nicméně poslední léta se voda ztrácela, je to už určitě prorezlé. A tak se dnes v parku zalévá vodou z městského vodovodního řadu.“

Pokud se někdy podaří obnovit čerpání vody ze zdola, z řeky, aby měl zámek zase vody dost, bylo by to krásné. Nahoře v zahradě bývaly kašny plné, my tam chodili na dafnie pro rybičky, to jsou takové vodní blechy, co se vrtí ve vodě a rybičky je milují.

Právě tam, kde kdysi bylo nahoře u zámku tenisové hřiště, tekla trvalý pramínek vody do jezírka u něj. A zámečtí zahradníci měli vodu na zavlažování, měli technickou vodu pro potřeby zámku – a ještě se tam držely divoké kachny a labuť.

Když jsme jako děti chodily cestou nahoru k zámku, u kapličky byla vydatná studánka, pramínek tekla z kopce, a vedle cesty prostě pořád tekla strouhou voda.

Pramenů tady bylo určitě hodně. Když jsem jednou na zahradě odkopal zeminu,“ říká pan Ouška, „do rána byla díra plná vody. Zkusil jsem to s proutky, ne že bych byl proutkař, ale šlo mi to – našel jsem tam tři prameny.“

VÝZNAM PÉČE O PRAMENY A STUDÁNKY

Občas se lidé ptají proč vlastně pečovat o vodní zdroje, čím jsou ohroženy, co jim schází, zda má cenu se snažit o jejich zvelebování. Jaký má celá tato kampaň vlastně význam? Co na to říci?

Zdroje vody do přírody vždy patřily. Před „člověkem“ to však byla spíše přirozená napajedla zvířete a teprve s příchodem člověka nastal rozvoj „studánek“. Nejprve lovecké prameny, posléze především „agrotechnické studánky“ (polní a lesní práce bez studánek by byly v letních parnech velmi trdné), později se připojily i funkce „poutní“ a turistické.

Proutek mi v ruce přímo tancoval. Kamarádovi, který se proutkaření opravdu věnoval, to přímo kroutilo ruce. Vykopal jsem dva a půl metru hlubokou studnu, zalévám z ní zahradu.

Hydranty bývaly na ulici, u hřbitova u pomníku. Dnešní hydranty už slouží pouze k potřebě hasičů.

Studna na hřbitově je tradiční záležitost většiny hřbitovů. To už tak patří k návštěvě hrobu, aby si každý mohl napumpovat vodu do kropáčku a pokropit kytky. Na našem hřbitově bývalo vody v zemi až moc. Stahovala se do hrobů a v části níže položené nemohli nebožtíci ani v klidu ztlít.

V ulici, kde je dnes veterinář, také tekla po straně voda. Zkrátka na Hluboké bývalo vody dost, voda stékala po skále a rozlévala se dál. Hlubočáci užívali vodu ze studen pro potřeby domácností a zahrádek. A dnes se vrací užitečné myšlenky a doba, kdy se budou u domů dělat cisterny na vodu a jímat dešťová voda.

Také v Podskalí bývala v každém domě studánka nebo studna. Samaritánka se svým zázračným pramenem se také ztratila. Ale zázračný pramen už bychom asi nezískali. Jednak už je to tam překopáno a původní pramen by se asi těžko objevil, také je nad tím vším zasypaný bývalý Zikův lom. Tam by průsak chemikálií a křoví čeho, co je v něm pohřbeno, zázračně zdravé vodě asi nepomohl. Vyvážely tam odpad různé továrny z Budějovic, jako Koh-i-noor, nebo taky vojáci. Zikův lom býval nádherný, bývalo v něm jezírko, my jsme tam chodili za mlada randit, romantika, ale pak později, kdepak... tam běžely potkani velcí jako kočky a cvrčci byli taky nějak přerostlí...

Pumpu najdete ještě cestou dolů ze hřbitova a když dojdete do parku nad Jednotou, v té proláklíně nad ní býval rybníček. Že byla studna na náměstí, o tom nikdo nevěděl. Voda v ní není, ale je to krásná připomínka starých časů. Ve starém úředníku, dnešním Knížecím dvoře, bydlelo hodně partají, nejmíň 40 dětí tam bylo, to víte, že spotřeba vody byla velká. Ale tamější studna ve dvoře to všechno utáhla.

Když se rušily studny a hydranty ve městech v dobách, kdy kubík vody stál 60 halířů, to se to rušilo celkem bezstarostně. Každý si řekl, co bych se tahal s vodou ze studny, když mi teče z kohoutku. Dneska už si rozmyslíte zalévat zahradu za 90 korun za metr krychlový.

Poslední studánku potkáte na Hluboké cestou na Hosín, projdete pod viaduktem a tam ve stráni 50 metrů nad ním je na pravé straně studánka, výklenek, akorát tam už chybí vrátka – tak tam bývala voda kojenecké kvality.“

Kolik stojí voda?

Jeden kubík vody neboli metr krychlový (m³) mohla loni česká domácnost pořídit v průměru za 90 korun. Většina vodárenských společností si v roce 2020 příchystala pro své zákazníky zdražení, proto se cena za vodné a stočné od ledna letošního roku vyšplhá v průměru na 94 Kč za kubík.

Z čeho se skládá cena vody? (viz zákon o vodovodech a kanalizacích)

vodné: úplata za pitnou vodu a za službu spojenou s jejím dodáním

stočné: úplata za službu spojenou s odváděním, čištěním, nebo jiným zneškodňováním odpadních vod

Pokud by neexistovala žádná „studánková péče“, studánky by se po čase patrně vrátily ke svému přirozenému stavu. Primárním problémem tedy je, zda má vůbec smysl se studánkami nějak zabývat, zda by nebylo lepší nechat přírodu jejímu vývoji. Potřebujeme vlastně studánky? Je to podobné jako s památkami (také je člověk bezprostředně k životu nepotřebuje, takže je klidně můžeme nechat zchátrat), s uměním (nač vlastně obrazy, sochy, hudbu?), pořádkem (i na smetišti se dá žít), gramotností... Co vlastně člověk k životu potřebuje? A co vlastně člověka dělá člověkem?

Opravdu existují lidé, kteří nemyslí jen na svůj spokojený život, ale mají chuť, sílu a odhodlání něco dělat i mimo svůj soukromý horizont. Proč se tedy třeba nestarat o studánku, kterou znají již mnoho let, vyprávějí o ní pamětníci, chodí okolo, občas se z ní napijí? Ano, někdy výsledky nejsou příliš „přesvědčivé“, ale jsou takové, jaké mají pečovatelé schopnosti a možnosti – cílem totiž není „exkluzivní studánka“ (kamenná stavba s povalovým chodníkem), ale aktivizování lidí, jejich zapojení, posilování vztahu k přírodě i k místu, umožnění konkrétní činnosti. Kampaň „Zachraňme

ZANIKLÉ STUDÁNKY

V naší krajině se nachází celá řada míst, kde se nacházely vodní zdroje, o kterých vědí dnes již jen pamětníci, a jakékoliv pátrání po jejich umístění by bylo většinou marné. Zdroje vyschly, byly zničeny a zub času přeměnil jejich okolí k nepoznání. Byla by škoda na tato místa zapomenout úplně,

studánky!“ a „Národní registr pramenů a studánek“ si neklade žádné vysoké cíle, vědeckou kariéru přes ně dělat nelze, nemá ambice celosvětové akce s publicitou CNN. Jenom nabízí všem zájemcům možnost něco konkrétně pro přírodu dělat. Není to moc, není to však ani málo.

Proč se tedy o studánky starat? Protože udržují „historickou paměť“ krajiny, protože jsou dobré k osvěžení (pro poutníky, ale třeba i pro zvířata), protože je to perfektní program pro kolektivy, rodiny i jednotlivce se vztahem k přírodě.

neboť občas si voda po letech najde cestu na povrch a zaniklý zdroj se podaří obnovit.

www.estudanky.eu

ZDROJE VODY V OKOLÍ HLUBOKÉ

STUDÁNKA POD JAROSLAVICKÝM VRCHEM A HROZNĚJOVICEMI

Cesta obchází hluboké údolí přítoku potoka Budáčku a toto údolí ukrývá studánku. Studánka má stříšku a je opevněna vyskládanými kameny. Přes dostatečný odtok se však uvnitř tvoří silný zelený povlak. K pití neláká, potřebovala by pravidelně čistit i opravit některé dřevěné prvky, zejména přístupové schůdky. My na to bohužel neměli čas, honila nás silná bouřka s krupobitím - našťastí nás dostihla až po návratu domů. Nad studánkou lákají k posezení 2 lavičky z půlkmenů. Voda krásně čirá, voňavá a chutná.

STUDNA U L - CLUBU

Tato nefunkční studna se nachází před restaurantem - penzionem L-Club v Hluboké nad Vltavou, na křižovatce ulic Pražská a Třeboňská za mostem přes Vltavu.

STUDNA U HOTELU ZÁVIŠ

Tato stará studna se nachází na náměstí Čsl. armády před hotelem Knížecí dvůr v historickém centru podzámčí zámku Hluboká nad Vltavou. Na hladinu není vidět a voda je každopádně nedostupná.

STUDÁNKA U KAPLE SVATÉ ROZÁLIE

Cestou vlevo v lese cestou směrem k Purkarcí.

STUDÁNKA V HRDĚJOVICÍCH

Studánka se nachází v obci Hrdějovice, místní části Těšín, pod výklenkovou kaplí sousedící s velkou novogotickou poutní kaplí Panny Marie Těšínské, datovanou 1888. V okolí malý parčík tvořený lípami, doplněný křížem. O studánku i celé poutní místo je řádně pečováno, zřejmě obecním úřadem. Zázračná voda je chuťově dobrá, může však obsahovat dusičnany, neboť pole nad ní jsou zemědělsky využívány.

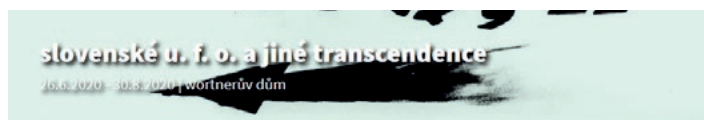
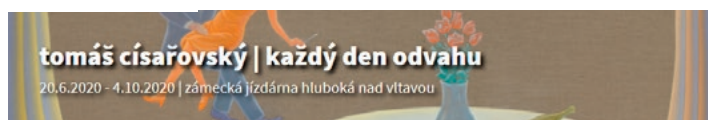
Studánka byla v červnu 2014 rekonstruována za účasti obce a z programu SZIF.

PŘEČTĚTE SI...

A všem, kdo ji ještě nečetli, doporučuji knihu Marcela Pagnola *Živá voda*. Je v ní příběh, který vás přesvědčí, že voda je život. Kniha byla dvakrát zfilmována. Film *Manon od pramene* režíroval sám autor a ve druhém zpracování *Jean od Florrety* skvěle hráli Yves Montand a Gerard Depardieu...

VÝSTAVY

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE V ZÁŘÍ 2020

wortnerův dům | zámecká jízdárna hluboká nad vltavou | mezinárodní muzeum keramiky bechyně

Tomáš Císařovský, Meziprůzkumy, Formosa deformitas, Paulina Skavova, Jihotvar

Vážené přátelé Alšovy jihočeské galerie a umění,

léto se nám pomalu chýlí ke konci a z toho důvodu je na čase si připomenout, co vás ještě v zářijový měsíc čeká.

Zámecká jízdárna Hluboká nad Vltavou pro vás má připravenou stálou expozici *Meziprůzkumy*, která finišuje se svým pátým ročníkem, kde se seznámíte s díly, která se stala po roce 1989 nepohodlná. A samozřejmě vedle ní nejedno oko zaujme expozice od přední osobnosti české postmoderny: *Tomáš Císařovský | Každý den odvahy*.

Ve Wortnerově domě 30. srpna končí hlavní sezónní výstava a dne 17. září od 17:00 hodin vernisáží otevíráme expozici *Formosa Deformitas* | O podivné spřízněnosti baroka a kubismu 1911–1914, která nám ve čtyřech místnostech ukáže, jak bylo baroko přítomné v kubistických dílech.

Měsíc září je i zároveň poslední možností návštěvy Mezinárodního muzea keramiky Bechyně, kde pro vás letos máme připravené dvě krásné výstavy: *Paulina Skavova | Par Force* je sochařskou výstavou o lovu, která si i vás pokusí svou krásou ulovit. A výstava *Jihotvar* dokáže, že není jen o keramice, kterou máte na chatách a chalupách, ale že tato významná jihočeská výroba zasáhla i hluboko do umělecké sféry, která si právem zaslouží vaši návštěvu.

Tak neotálejte a vyrazte do našich poboček zhlédnout umělecké výtvořiny ať současníků, či uplynulých generací naší domoviny.

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

do 10. září Zdeňka MARŠHALOVÁ -
12. září - 1. 11. 2020 Renata ŠTOLBOVÁ - obrazy
a autorské šátky, Tomáš ŠTOLBA - dřevěné sochy.
Vernisáž v sobotu 12. září 2020 v 16 hodin.

VZPOMÍNKA NA STARÉ ČASY A MÉHO TÁTU

VAŠKA EREMIÁŠE (15. 6. 1920 – 18. 7. 1984)

účetní ve Strakonické zbrojovce. Už v té době posílhal po divadle, dokonce utekl k divadelní společnosti a jen kvůli mamince se vrátil ke „spořádanému“ životu účetního, své umělecké ambice pak uplatňoval v Prácheňském souboru písní a tanců. Snad v roce 1940 se pokusil spolu s kamarádem o útěk do Anglie. Chytili je na hranicích a zavřeli. Opět jeho obětavá maminka ho nakonec díky bratru četníkovi z basy vytáhla a on se poslušně vrátil do Strakonice.

Touha dělat divadlo ho hned po skončení války v roce 1945 přivedla na pražskou konzervatoř. Mamince bylo jasné, že jeho osud je divadlo. Chtěl na činohru, ale mamince se zdála opera vznešenější, tak si řekl, i opera je divadlo a přihlásil se na operní zpěv. Jeho ročník byl velmi nesourodý, konzervatoř byla během války zavřená, tak se tam sešli studenti od 15 do 25 let. Jedním z nejmladších byl Karel Fiala (legendární Limonádový Joe), Vašek byl nejstarší. Děda v té době byl

Celé své mládí i kousek dospělého věku jsem v Zámostí, Malinovského (nyní Třeboňská) 218 (rodném domě mého táty), trávil všechny prázdniny a dovolené. V roce 1987 město dům zbouralo kvůli rozšíření silnice. Pozemek pronajalo na zahrádky, ještě teď jsou vidět obrubníky záhonů, zůstal bývalý včelín a dílna... Zmizel nejen náš, ale i jiné domy v Malinovského, pumpa u Kapličky, kam jsme chodili pro vodu, zrezivěla, život jde dál... Ještě teď umím vyjmenovat a s láskou vzpomínám na všechny, kteří v ulici bydleli: Irovští, Nekováři a Krátkých, Řezníčků, Charvátů, Koželských, Bezkočků, Váchů, Petráků a Brožků, snad jsem na nikoho nepamatovala. Byly to hezké časy...

Na Hlubokou jsem pak celá léta jezdila jen na dušičky na hrob, milí babička, děda, táta i máma mají krásnou vyhlídku na Munický rybník a na Šumavu. Táta si vždycky přál bydlet na kopci a mít výhled do krajiny...

Až letos jsem se rozhodla, že si konečně po mnoha letech Hlubokou s manželem, dětmi i vnoučaty užiji. Vydechne po karanténě a já ukážu dětem místa mého mládí a budeme vzpomínat na tátu, tedy jejich dědu, jehož nepoznali a který by se 15. 6. 2020 dožil 100 let.

Vašek (tak mu říkali všichni i já od malinka) se narodil v rodině tesaře Václava Eremiáše a Růženy Eremiášové, rozené Příbylové. Rod Eremiášů pochází z Purkarce, Příbylů z Hluboké. Eremiášů v době narození Vaška žili v Zámostí už v druhé generaci. Děda pracoval u firmy Lanna jako polír, byl sociální demokrat a snad i chvíli na Hluboké starostoval, babička měla krejčovský salon. Do obecné školy a do měšťanky chodil Vašek na Hluboké, pak studoval obchodní školu a obchodní akademii v Budějovicích. Po maturitě nastoupil jako

těžce nemocný, peníze moc nebyly, tak se Vašek musel při studiu živit sám. Měl štěstí, udělal konkurs do divadla Oldřicha Nového. V roce 1949 jeho otec zemřel a maminka –živnostnice přišla v roce 1948 o živnost. Nezbylo než odejít z konzervatoře a začít se živit naplno. Získal své první angažmá v plzeňské opeře.

Ještě na konzervatoři začal chodit se svou spolužačkou Zdenkou Talpovou (mou maminkou). V roce 1952 se vzali. Před svatbou nemohli najít společné angažmá, táta byl v Plzni, pak v Liberci a maminka v Olomouci. Teprve v roce 1953 se jim podařilo být spolu v Armádní opeře v Praze. Armádní opera byl výmysl generála Čepičky, zetě Klementa Gottwalda. Miloval operu, tak si vytvořil soubor, jenž jezdil po vojenských posádkách, jeho domácí scénou bylo Vinohradské divadlo. Když Čepičku sesadili, opera skončila, opět každý z rodičů skončil jinde. V roce 1957 jsem se jim narodila já, v roce 1958 se na ně usmálo štěstí v podobě divadla Oldřicha Stibora v Olomouci. Olomouci zůstali věrni celý život, i když oba pohostinsky zpívali na různých scénách, Vašek mimo jiné zpíval rok ve Stralsundu v tehdejší NDR, v 70. letech dokonce dostal nabídku do Vídeňské opery, ale byla normalizace, on byl vyloučený člen KSČ, tak ho do Vídně nepustili.

V domě na Hluboké zůstala jeho maminka, moje babička, sama. My tam jezdili na prázdniny. Jelikož pro komunisty bylo nemravné, aby v tak velkém domě byla babička sama, bylo jí „doporučeno“, aby si našla nájemníky. Jelikož jako bývalá živnostnice neměla nárok na penzi, vzala to reálně, měla alespoň minimální příjem z nájmu.

Prázdniny v Zámostí u babičky pro mne, městské dítě, byly nádherné. Nevnímala jsem v jak skromných podmínkách se tam

žilo. V domě nebyla voda, chodilo se ke kapličky, toaleta byla sice splachovací, ale zalévala se dešťovou vodou nebo vodou z řeky, vařilo se na kachlových kamnech a voda ohřívala v kamnovci. Já vnímala babiččiny báječné rybízové koláče a lívance se skořicí. Chodili jsme na houby, na maliny do Stráně, na procházky kolem řeky, řeka byla sice špinavá, ale v Opatovicích a u Hrdějovic byly pískovny s průzračnou vodou a navíc babička vyprávěla o princeznách na zámku, pro které občas něco šila či spravovala.

Táta Vašek Hlubokou miloval, byl tu šťastný. Někdy v polovině 60. let na Hluboké zavedli novou tradici, na začátku léta město pořádalo koncert rodáků. Každý druhý rok tu vystupovali mí rodiče spolu s jejich přítelem Eduardem Hakenem. Paradoxem bylo, že jediným rodákem byl Vašek, Eduard Haken byl volyňský Čech, maminka pocházela z Olomouce a doprovázel Adolf Vozka také z Olomouce. Koncerty v Alšově jihočeské galerii měly nezapomenutelnou atmosféru.

Když se vystěhovali v 70. letech nájemníci, rodiče v domě udělali studnu, ale dům potřeboval i další údržbu, tak se dohodl táta s babičkou a půl domu prodali.

V roce 1979 umřela babička, v roce 1981 maminka a nakonec se 18. 7. 1984 se v domě, pádem ze schodů, zabil táta.

Stýská se mi. Ale život jde dál. Hluboká se proměnila a je tu zas nádherně, i když jinak, město kvete. Bylo mi tu zase dobře, jako tenkrát. Jen ten krásný dům s dřevěnými verandami přes řeku přímo naproti zámku tam nestojí, na nádraží v Zámostí nečeká babička s kárkou, abychom nemuseli nosit kufry, táta neběhá po zahradě a nesnaží se fušovat do řemesla kdekterému řemeslníkovi, ani neseká dříví babičce na zimu a máma operní diva se nesluní na lehátku.

Eva Kaiserová, rozená Eremišová

Českosobudějovický AMK Veteran Car Club České Budějovice
pořádá dne 19. září 2020
jubilejní 50. ročník

MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽE HISTORICKÝCH MOTOCYKLŮ A AUTOMOBILŮ

KŘIVONOSKA 2020

Pořadatelský sbor

Ředitel soutěže: Pavel Hartl, Ekonom: p. Jiří Šindelka, Hlavní pořadatel: Pavel Zeman jun., Vedoucí tratě: Stanislav Wawreyn jun., Technické zabezpečení: Ondřej Kouba, Zvláštní zkoušky: Felicia Klub Jih, Přejímka: Jiřina Zimová, Helena Zemanová, Martin Zeman, Zpracování dat: Jiří Vlach, Pavel Hartl jun.

Místo soutěže a trať

Sraz všech účastníků je v autokempu Křivonoska Délka soutěže je přibližně 77 km a v letošním ročníku není možná zkrácená verze pro nejstarší vozidla! Cíl I. etapy a přestávka s programem bude na náměstí v Českých Budějovicích.

Kategorie

Soutěž je určena pouze pro vozidla vyrobená do roku 1945. Nemáme zájem o repliky! Pořadatel vypisuje samostatnou kategorii pro motocykly poháněné řemenem, a to bez rozdílu druhu, obsahu a roku výroby.

Časový harmonogram

18. 9. 2020 15.00 – 20.00 přejímka vozidel v autokempu Křivonoska
19. 9. 2020 7.00 – 9.00 přejímka vozidel
10.00 rozprava s jezdci
10.30 START soutěže
16.00 – 1730 CÍL
2000 společenský večer s vyhlášením výsledků

Křivonoska

19. září 2020

Z NEJHORŠÍHO VENKU...

Foto: archiv Davida Štastného

Léto budiž pochváleno. Zaslouží si to. Napršelo víc, než jsme zjara doufali (a chvílemi už si nad suchem zoufali). Po uvolnění karantén se Češi inspirovali k domácí turistice a objevují krásy Česka. Samozřejmě nejlíp na čerstvém vzduchu. Jižní Čechy hrají v žebříčku oblíbenosti výletních cílů hlavní roli.

Ožil také hlubocký sportovní areál, má za sebou dva rušné prázdninové měsíce. Na konci srpna proběhlo slavnostní otevření rekonstruovaných hřišť za účasti paní hejtmanky Ivany Stráské, Milana Hniličky – předsedy Národní sportovní agentury a dalších hostů. Zahrál Jihočeský symfonický orchestr. Samozřejmě proběhl baseballový zápas – utkání mezi reprezentací ČR a výběrem Extraligy. Ti nejlepší hráči na

jednom místě – oslava baseballu pod hlubockým zámekem – baseballová reprezentace poprvé na jihu Čech! Tentýž den kromě toho probíhal turnaj vozičkářů v basketbalu, připravený spolkem Aktivně s vozíkem.

Sportovní areál tak v létě dohnal nucenou přestávku z doby karantény.

Hlubočtí basebalisté mají za sebou řadu úspěchů, jak týmových vítězství, tak úspěchy hráčů. Ale také nejednu trpkou chvíli. Už 26 let tým nadšených sportovců hraje svůj milovaný sport a postupně si k němu vybudoval nejen zázemí, ale celý sportovní areál. Pohybové aktivity nabízejí i veřejnosti.

Obavy letošního jara vystřídal opatrný úsměv. Manažer sportovně relaxačního areálu David

Štastný, předseda Baseballového a softballového klubu, starosta Sokola Hluboká, manažer sportovního areálu a jeho tým tak v létě vyhráli další bitvu.

Máte za sebou slavnostní otevření po rekonstrukci hřišť. To je asi pro baseballisty dobrý pocit.

Dobrý pocit rozhodně. Zápas a soustředění na novém povrchu už probíhaly po celé prázdniny k všeobecné spokojenosti. Vychytávali jsme samozřejmě nějaké chybičky, vždycky chvíli trvá, než se doladí celý povrch hřiště, než si všechno sedne. Dorovnáme, dosejeme trávu a příští rok na jaře bude vše ve špičkové formě.

A už letos na podzim pojedou turnaje české baseballové mládeže, mistrovství České republiky, softballové turnaje, další baráž A týmu o Českou baseballovou extraligu a další akce...

Na rekonstrukci pracovala odborná firma? A posunula vás kvalita rekonstruovaných hřišť do nějaké vyšší baseballové kategorie?

Rekonstrukci provedla hlubocká stavební firma, s využitím spolupráce odborných firem. Konečně po 25 letech nemusíme běhat s hadicemi a kropit hřiště ručně. Kvalita už je někde jinde – hřiště „A“ má parametry české baseballové extraligy. Nemáme samozřejmě tak dokonalé hřiště s veškerým příslušenstvím, jaké mají třeba v Brně a které stálo přes 50 milionů. Nejsme tak velké město jako je Brno, Ostrava, Praha, ale naše „malá“ Hluboká v přírodním areálu, krásné krajině, nabízí úžasné sportovní prostředí s výhledem na zámek. Myslím, že máme nejkrásnější areál v Čechách. A kvalitou patříme určitě mezi deset nejlepších hřišť v republice.

Většina baseballových oddílů se dnes soustředí na dokonalý areál a moderní zázemí pro sportovce, šatny s vířivkou a jiné vymoženosti. My baseballisty tak úplně rozmazlené nemáme, jsou to sportovci. Baseball milujeme a baví nás jako sport, který je pro nás životním stylem, kde chceme trávit čas s kamarády a rozvíjet své baseballové dovednosti. Nehrajeme ho kvůli komfortu v zázemí.

Koronavirová krize ve sportovním areálu. Jak jste ji zvládli?

Báli jsme se. Letošní realizace s opravami a investicemi do hřišť byla náročná. Od podzimu jsme do areálu za podpory města Hluboká nad Vltavou, MŠMT a našich zdrojů investovali téměř 19 milionů, což je obrovská suma. Měli jsme oprávněný strach, že nás to položí. V tu chvíli pomohlo město, které nakoupilo poukázky na atrakce v areálu a dávalo je jako výraz poděkování za první období karantény

těm, kdo byli nasazení v první linii – nemocnici, hygieně a dalším subjektům. Aby je využili pro své zaměstnance, až to bude opět možné. To nám hodně pomohlo ve chvíli, kdy jsme byli zavření, neměli žádné peníze a nevěděli, jak dlouho to potrvá.

Pokud bychom byli zavření dál, bylo by nás to položilo. Naštěstí pak už došlo k uvolnění opatření a mohli jsme začít pozvolna fungovat.

Výhoda venkovních sportovišť...

To také. A naštěstí rychle zafungovala jihočeská destinace Českobudějovicko – Hlubocko z.s., která zahrnuje turistickou oblast Budějovic, Hlubocka a Týna nad Vltavou.

Turistický ruch v jižních Čechách hodně podpořilo rychlé uvolnění třiceti milionů, kterými Jihočeský kraj ve spolupráci s Jihočeskou centrálou cestovního ruchu přilákali návštěvníky kraje. Finančně přispěli turistům, kteří se v jižních Čechách ubytovali na tři a více dní. Lidé na podporu 300 korun na osobu a noc hodně slyšeli...

Zkrátka díky shodě dobrých úmyslů a výjimečnosti našeho kraje, je v jižních Čechách nejvíce turistů v rámci republiky, a také nám se do areálu lidi začali rychle vracet.

Další věc je, že ani jeden z turistů sem nepřinesl v létě koronavirus, bylo tady „čisto“. Což je optimistické zjištění. Tím pádem se místní hotely a penziony naplnily hosty, a vnímaly, že se lidi nebojí přijet. I skladba turistů je příjemná, nejsou to davy asijských cestovatelů, kteří večer přijedou a ráno odjedou a ve městě se vůbec nezdržují. Město – a také náš areál – je plný Čechů a Slováků. Ve městě je rušno, restaurace a kavárny plné...

Pokud můžu konstatovat za nás, sportoviště už finanční deficit dotáhly, naše restaurace sice ještě ne, ale nakonec myslím, že závěrečný účet sezóny bude stejně dobrý jako minulé roky.

Takže idyla?

Vnímám, že areál je plný, lidi přicházejí, musím říct, že nám pomohlo i počasí. V červnu a červenci nebyla úmorná vedra jako v minulých letech, lidi se osmělovali po karanténě znovu cestovat aspoň po republice, léto přálo turistice a sportu. Uvidíme, jak pro nás dopadne srpen a září a samozřejmě se budeme snažit si ušetřit i nějaké finanční rezervy na zimu. Nevíme, jaký bude příští rok, jestli Češi začnou zase více cestovat do zahraničí a jestli nenastane pokles zájmu, nebo jestli dokážeme nalákat i jinou klientelu. Doba je taková, že plánovat se moc nedá, protože nevíme, co bude, těžko vidět do budoucnosti.

Ne pro všechny subjekty turistického ruchu je ale letní sezóna záchranou. Velká města, luxusní a velké hotely mají velký problém. Některé lokality si samozřejmě oddychly od náporu asijských turistů, pravda ovšem je, že právě oni naplňovali větší hotely v zimní sezoně

a přinášeli finance, které jsou v tom období v resortu hotelnictví hodně potřeba.

Sportovní areál je nabitý atrakcemi pro každého, od maličkých dětí po dospělé, seniory i handicapované. Navíc jste využili Vltavu, takže i tu oživujete půjčováním kajáků, paddleboardů, šlapacího paddleboardu pro osm lidí, motorové lodě... Půjčujete skútry, kola, elektrokola, koloběžky, i takové „drobnosti“ jako jsou míče, badminton, stolní tenis, pikniková deka... Jaký je váš hlubocký hit sezóny?

Myslím, že hodně se chytla ferrata, tedy překonání skály nad Vltavou pomocí horolezeckých úchytů a jištění. Je to u nás neobvyklý druh sportu, známý spíše v rakouských a italských horách, ale zdá se, že našince velmi oslovil a baví.

Ferratu má na starosti Radek Minců, který vede v Sokole oddíl lezení. Skvělý nápad na její zřízení měl Láďa Hájek, který ji vybudoval, a město Hluboká zafinancovalo. Město je pro každou dobrou věc – a tak už pro příští rok plánujeme její prodloužení. V rámci ferraty se udělalo několik horolezeckých tras. Některé jsou i s převisy a nabízí tak zážitek i pro náročnější lezce.

Jako opatrná pesimistka vidím výhodu v tom, že v případě fatální lezecké chyby je pod lezcem voda Vltavy a nikoli tvrdá zem...

Vltava nás vůbec hodně těší. Těší nás, jak celkově ožila a jak si k ní lidé našli cestu. Koupání, pádlování, lodky, parníčky... Je dokončena prohrábka řeky u Kořenska, lodní výtah na Orlíku, vypouštění odpadních vod u nás v přístavu. Společně s Ředitelstvím vodních cest

a ministerstvem dopravy připravujeme rozšíření stání v Purkarci a pod jezem, plánů je hodně.

Další plány na rozvoj areálu?

Novinky v areálu přibývají průběžně. Letos jsme instalovali 6 nových vzduchových trampolín, rozšířili pláž a na vodě je díky půjčovně různých plavidel a prken dost živo. Vylepšili jsme pro malé špunty špuntárium, mají tam trampolíny, minilanaček, upravili jsme vstupní věž na atrakci se skluzavkou, přidali nové stany a relaxační plochy s umělým trávníkem. Pro ty plnoleté jsme rekonstruovali koktejlový bar včetně rozšíření sezení kolem něj.

Jsem rád, že i přes potíže s uzavřením areálu na začátku roku jsme byli schopni zachovat slevu 50 % pro občany Hluboké na veškeré atrakce.

V rámci areálu už nemáme moc prostoru, kam bychom se ještě rozvinuli, důležité a dosti náročné je udržet současný areál ve stavu, aby se návštěvníci cítili příjemně. Ale možná potěší nově budovaná pěší stezka podél areálu, kterou jsme začali v tomto roce budovat. Povede od Špuntária po hrázi řeky a měla by končit v Českém Vrbném. Na cestě musíme překonat 3 potoky. V současné době máme hotový úsek k prvnímu potoku. Na první úsek jsme získali podporu od nadace ČEZ, a tímto bych jim chtěl moc poděkovat. Město Hluboká zase uvolnilo finanční prostředky na projektovou dokumentaci na mostky.

Ale plány se netýkají jen areálu. Když připomenu Sokol a opravu Sokolovny, dokončili jsme novou kotelnu a pokračujeme v postupné rekonstrukci. Chceme zřídit bezbariérovou koupelnu a udělat bezbariérový přístup.

O bezbariérovost se ve městě snažíme trvale.

Město dostalo dotaci na bezbariérový chodník kolem Podhradského rybníka (Tyršova ulice), který se právě realizuje. Téma bezbariérovosti ve sportu jsme začali zpracovávat s Ivanem Nestálem už před dvěma roky a těší nás vzájemné potkávání sportovců na dvou nohách i na dvou kolech, obohacuje nás to navzájem. Spolek Ivana Nestála, podle vlastních zkušeností a návrhů, jako první v Evropě postavil v hlubockém areálu workoutové hřiště pro vozíčkáře a ostatní sportovce. Snažíme se zkrátka na více frontách.

Zdá se tedy, že na Hluboké je vše zalité sluncem. Zvládli jsme koronavirovou krizi, město žije, turismus a léto je pro nás příznivé. Jsi také radní města, co myslíš, je to tím, že v krizi se Hlubočáci umí semknout?

Já bych neřekl, že jen v krizi. Hluboká drží spolu dlouhodobě. Je to vidět při hlasování zastupitelstva, při rozhodování, plánování, dohoda funguje bez ohledu na příslušnost k politickým stranám, v tomhle je město jednotné a myslím si, že je to vidět. Nikdy to nebylo ode zdi ke zdi, ale v postupném rozvoji.

V začátcích karantény jsme řešili všechno to, co jsme řešit mohli. Zajistili jsme dezinfekci, rozvázeli vitamíny. Úkolů jsme se zhostili myslím včas a dobře. Město se staralo o to, aby podnikatelé tohle období zvládli, a vyšlo vstříc třeba odpuštěním nájmu městských prostor. V rámci města jsme se snažili, aby tady nikdo nebyl nakažený. A snažíme se o to dál, protože

lidi vnímají oblasti, kde se nákaza vyskytne, jako nebezpečné. Prachaticím okamžitě spadlo obsazení hotelů a restaurací o 80 %, když se potvrdila v místě nákaza.

Nejde o nějakou „dobrou“ pověst, ale o to, aby byli lidi v klidu a neměli obavy, aby podnikatelé a město situaci ustálo. To se podařilo.

Samozřejmě mám starosti i dál. Paradoxně se třeba těžko shání lidi na práci. Ale už to není to drama a velké obavy, jaké jsem měl na začátku jarní sezóny, v dubnu a květnu. Docela se mi ulevilo a občas si dovolím být i spokojený z toho, co se nám všechno povedlo.

Foto: archiv Davida Štátného

JUBILEJNÍ KEMP

PRVNÍ AKCÍ NA NOVĚ ZREKONSTRUOVANÉM HŘIŠTI BYL JUBILEJNÍ 10. LETNÍ BASEBALLOVÝ KEMP

Týden před kempem se zafinišovalo s pracemi na všech hřištích, která byla ve finále připravena velmi dobře. Během celého pracovního týdne, 6. – 10. července, prošla zatěžkávací zkouškou, neboť na nich trénovalo 82 hráčů rozdělených už tradičně do 4 kategorií dle věku. Usmálo se i počasí, tudíž jsme nemuseli řešit problémy s odtokem srážek na hřišti B. Panovaly ideální teploty a nevadila ani tropická třicítka v pátek, v den, který byl věnován zápasům, soutěžím, relaxaci a slavnostnímu zakončení.

Tentokrát nepřišel žádný trenér pocházející z kolébky baseballu za Atlantikem. Jednání s dvěma adepty z rakouské ligy nedopadla kvůli možným problémům souvisejícím s covidem. Zahraniční obec zastupoval pražský usedlík z Kotlářky Australan Scott Mulhearn. Děkuji Martinu Mužíkovi za kontakt. Scottieho cvičení pro outfield se v nejstarší kategorii U15+U13 skvěle doplňovala s drily Arnyho Nesňala pro infieldry, pro které umně využíval dva nadhazovací stroje. Díky těmto zlepšovákům vytvořil Arny i efektivní strojový pálkařský trénink pro U15+U13 i U11. Po záprahu v pondělí a v úterý, převzal od středy nejstarší kategorii Říša Kania a okořenil trénink porcí zábavy a soutěživosti.

Zdeněk Josefus, kterému při kempech na Hluboké prošlo už hodně ročníků po sobě, nešetřil chválou nad pracovitostí a disciplínou letošní kategorie U11. Ta potvrdila svůj zápal a kvalitu také v zápase proti U13, který vyhrála po dramatické koncovce 18:16. Zdeněk byl tak nadšen prací s týmem, že přislíbil pravidelnou pomoc týmu i během běžných tréninků. Ve čtvrtek proběhly i další zápasy mezi kategoriemi. U9 si zahrály ostrý

test proti U11 a U7 zase proti U9. V nejmladších dvou kategoriích byl potěšitelný vzrůstající počet dětí ve srovnání s předchozími lety a kempy. Celkem se prezentovalo 39 hráčů, z toho 32 členů Sokola Hluboká, což je velmi dobrá základna pro klub.

Treninky pro nejmladší byly zaměřené dovednostně i hravě, protkané celou řadou zápasů. Událostí pro ně se stalo čtvrtéční spaní ve stanech, okořeněné dobrodružnou stezkou odvahy. S ní velmi pomohli Anička Lískovcová, Andrea Procházková, Kamil Miranda, Martin Macháček a skupina mladých 16 letých trenérů. Naši začínající junioři a juniorky a o rok až tři roky starší kluci s extraligovými zkušenostmi z jednadvacítek i dospělých tvořili polovinu z 26 trenérů na kempu. Je dobře, že se zapojují a věnují čas menším.

Na výbornou opět zapadli a výkonnostně úroveň leckde i pozvedli přespolní hráči – plzeňští, klatovští, pražští i borečtí. S klukama ze západních Čech máme jen dobré zkušenosti. Jsou dobrá parta, samostatní a zodpovědní. Letos jako jediní spali v sokolovně. S péčí o ně mi významně pomohl Vasil Zhupanin.

Vážím si tohoto týdne na počátku léta, kdy se společně s hráči, trenéry i rodiči setkáváme na hřišti a v areálu v hojném počtu a pozitivním duchu. Všechno to svědčí o kvalitní práci s mládeží v našem klubu.

Všem děkuji za příjemný baseballový týden.

Radek Drmota

BETLÉMY V LÉTĚ

Výtvarnice paní Jana Pulcová připravila pro své přátele „Vánoce v létě“. Vernisáž 4. srpna 2020 přinesla návštěvníkům malé domácí galerie překvapení. Betlémy, svatá rodina, andělé v mnoha provedeních, paličkové práce, výšivky, i velikonoční tematika. Proč by ty krásné rukodělné práce měly odpočívat schované v krabicích, když mohou potěšit známé a přátele. Pravda je, že v době adventu a vánočních svátků nemá paní Jana doma skoro žádný svůj betlém. Zatímco po zbytek roku jich má doma naopak desítky a všechny nedočkavě čekají, kam se podívají o Vánocích...

Paní Pulcová pracovala ve Schwarzenberské mateřské škole. Už tehdy s dětmi tvořila krásné věci a pořádala ve školce předvánoční výstavy. Trpělivost, pečlivost a talent k ruční práci ji provázejí celý život. Její tvorba to dokazuje na první pohled. Mnohdy jsou figurky takové miniatury, že se vejdou do skořepin lískových nebo vlašských ořechů. Neuvěřitelně šikovné ruce paní učitelky pracují vždy pouze s přírodními materiály. Kukuřičné šustí, sláma, plody ořechů od nejmenších až ke kokosovému, makovice, dřevo, kůra, mech. Materiál ke své práci si nosí z procházek po Hlubocku. Paní Jana pracuje s rybími šupinami různých ryb, korálky tak malými, že jimi sotva provlečete nejmenší jehličku, svatou rodinku zabydlí v dutině ze dřeva, vyschlé dýně, pařezové chaloupce, dokonce v říční škebli, nalezené

ve vypuštěném rybníku. Postavičky od těch nejmenších miniatur až po půlmetrové figury, dokonce stvořila porcelánový betlém plný postaviček, vypálených v peci řádových sestřiček u sv. Josefa v Budějovicích.

Práce a inspirace při výrobě betlémů, obrázků a výšivek paní Janu baví a uklidňuje. Těší ji, že dělá radost ostatním a mnoho rodin už krabici se svým originálním betlémem od ní s potěšením vytahuje a rozkládá každé Vánoce.

Paní Jana má nejvíc práce v adventním čase. Její betlémy, kterých už vyčarovala na tisíce, se rozjedou na různá místa, zdobí výstavy v muzeích, kostelech, na vánočních trzích, v halách veřejných budov. Potkat jste je mohli nejen v Čechách, v budějovickém klášteře, v muzeu v Jindřichově Hradci, ve stodůlce v Hvožďanech u Bechyně, ale vystavovala v Itálii, Francii, Německu i Rakousku. A určitě i letos zkrášlí atmosféru Vánoc na dalších místech.

Jana Pulcová tak svým přátelům ze Šumavy i z Hluboké připomněla, že Vánoce tu budou už za chvíli. Společné zpívání a společné strávené odpoledne bylo milé. Možná se můžeme také zkusit inspirovat. Energie, kterou vložíte do tvoření, potěší nejen samotné tvůrce, ale obdarovává i ostatní. A když k práci přizvete děti a jejich fantazii, možná i vy stvoříte něco, co vás bude těšit.

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

Jelení říje očima fotografa

Jelení říje má v sobě určité kouzlo, kterému neodolá žádný fotograf přírody. Nastávající podzim a hlas říjících jelenů je pro fotografa svátkem, na který se těší celý rok. Patřím také k těm, kteří propadli kouzlům přírody, a proto se již nemohu dočkat chvíle, kdy nastane čas jeleního milování. Pro jeleny mám slabost. Už jako kluk jsem se v nich zhlédl při časté návštěvě Poněšické obory.

Tak jako někteří odjíždí na dovolenou k moři, aby si tam odpočinuli, já odjíždím do pustých lesů, abych tam někde v provizorní lovecké chatě přečkal několik dní a byl tak blízko všemu dění, které mne tady uprostřed nerušené přírody obklopuje. Tak jako jeleni vyhledávají říjné laně, chodím já po lese a hledám jeleny, kteří oznamují lesu, že přišla jejich doba, doba říje. Vyhledávají laně a shromažďují je do tlup, aby je mohli bedlivě střežit před ostatními soky.

Často sedím někde na stromě a čekám, až se objeví říjící jelen, abych ho mohl zachytit svou kamerou. Někdy si stavím pozorovatelný, kde trávím mnoho hodin připraven s prstem na spoušti, abych nepromarnil jediný okamžik ze života této královské zvěře, jak se jelenům říká. Podle stop vyhledávám i kaliště, kam se chodí horkokrevní jeleni během dne zchladit, aby potom mohli dál pokračovat ve svých povinnostech vůči laním.

Mnohokrát jsem byl svědkem toho, kdy přišel jelen do kaliště. Je to nádherná podívaná. Tam, kde je kaliště nejhlubší, kde je nejvíce bláta, se válí na zádech a počíná si jako malé dítě, které se čvachtá ve vodě. Když na něm není jediné místo suché a má i parohy obalené vrstvou bláta, vyleze a opodál se otřeše. Než krajinu pohltí šero, stále fotografuji a zaznamenávám vše, co

se na říjišti děje. Většinou až za tmy se vracím do opuštěné chaty, abych nabral síly pro příští den. Než usnu, stále slyším troubící jeleny, kteří „koncertují“ celou noc. Ráno, než se rozední, sbalím fotografickou výzbroj, malou svačinu a už zase spěchám na místa, kde vím, že se určitě potkám s jeleny. Tak jako mají houbaři svá místa, kde určitě najdou hříby, mám já místa, kde se setkám s jelení zvěří. Bez ohledu na čas čekám. Někdy čekám hodně dlouho, jindy jsem brzy svědkem různých událostí, které leccos prozradí z tajuplného života této zvěře. Má nenasytná kamera potom může zaznamenat i ty nevšední okamžiky, které se zde odehrávají.

Vím, že každý fotograf touží po snímcích jeleního souboje. To je událost, která nenastane

každý den. Jen díky trpělivosti a častému pobytu v náručí přírody, kde jsme obklopeni jelení zvěří, máme naději, že budeme svědky takového souboje. Mám na svém kontě již několik „prožitých“ jeleních soubojů. Vždy je to úžasné a vzrušující, když se najednou do sebe pustí dva velcí jeleni, kteří bojují jako o život. Někdy je souboj velice krátký. To je v případě, že jeden ze soupeřů pozná, že sok je nepřemožitelný a dá se raději na ústup. Ovšem střetnou-li se dva stejně silní jeleni, kteří oba touží po laních, může trvat souboj i velmi dlouho.

Vzpomínám, jak jsem jako mladý kluk, který se vážně začal zabývat fotografováním přírody, fotografoval jelení říji v Nové oboře u Hluboké. Tenkrát jsem byl svědkem jeleního souboje, ale bohužel, i když jsem měl již solidní fotoaparát s teleobjektivem, tak zase nebyly ještě v té době filmy s vyšší citlivostí, které by umožnily fotografovat v nepříznivých podmínkách. Proto můj první fotografovaný jelení souboj se mi nepovedl. Na filmu zůstala jen průhledná políčka s tmavými skvrnami, což tenkrát měli být jeleni při souboji. Od té doby ale přišla vyspělejší fotografická technika a nakonec digitální fotoaparáty a tak dnes fotografovat jeleny můžeme i za šera, kdy většinou vychází z útrob lesa.

Všechno krásné jednou začne a jednou skončí. Tak je tomu i s putováním za jeleny v době říje. Někdy i nepřízeň počasí se postaví proti fotografovi, a tak nezbyvá než se s jeleny rozloučit a zase čekat celý rok na příjemné chvíle uprostřed podzimní přírody, kdy nastane čas jeleního milování.

Už víte, proč někteří fotografové přírody milují a obdivují jelení říji?

PROMÍTÁME

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

3.9. ŠTĚSTÍ JE KRÁSNÁ VĚC

čtvrtek

Čenda s Janou nemají v životě na růžích ustláno. Oba jsou nezaměstnaní, Čenda má dluhy všude, kam se podívá, a nejčastější návštěvou u nich je exekutor. To ale změní farářem požehnaný loterijní tiket.

komedie (ČR), 99 minut **D** **12+**

11.9. KRAJINA VE STÍNU

pátek

Krajina ve stínu je kronikou lidí a jedné malé vesnice v pohraničí vláčené dějinami třicátých, čtyřicátých a padesátých let minulého století. Hrdinové filmu čelí nacismu i komunismu, každý z nich se s jejich přísliby a hrůzami vyrovnává jinak. V popředí příběhu pak stojí osud jedné rodiny, na kterou předválečná doba, válka i události po válce dopadají vždy plnou silou.

drama/historický (ČR), 135 minut **D** **15+**

12.9. ŽENSKÁ POMSTA

sobota

Na skupinové psychoterapii se setkají tři ženy zralého věku. Liší se sice profesí i povahově, ale mají stejný problém, který se snaží řešit v rámci psychoterapie. Jejich deprese a trápení mají společného jmenovatele: nevěru manželů, kterým obětovaly desítky, často i nelehkých, let společného života.

komedie (ČR), 88 minut **D** **12+**

25.9. BÁBOVKY

pátek

Film Bábovky natočený podle knižního bestselleru spisovatelky Radky Třeštíkové vypráví o tom, že všichni jsme propojení a díky tomu i malé věci dokážou někdy otřást světem.

komedie/drama (ČR), 97 minut **D** **12+**

26.9. AFTER: PŘIZNÁNÍ

sobota

Láska Tessy a Hardina je osudová a jeden bez druhého nemůže být, ale nespálila se Tessa už příliš? Když se Tessa dozví, že s ní Hardin začal chodit kvůli sázce, kterou uzavřel s přáteli, je zdrcená. Rozum i nejbližší okolí jí radí, aby se Hardina už navždy vzdala, nebyla by první, kterou ponižil a odkopl. Hardin se ale do Tessy doopravdy zamiloval a chce ji získat zpátky.

romantický (USA), 106 minut **T** **12+**

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI

vždy v neděli od 17.00 hodin, cena 130 Kč

6.9. ODVÁŽNÁ VAIANA: LEGENDA O KONCI SVĚTA

neděle

Dobrodružná pohádka o nebojácné dospívající dívce, která se vydává na nebezpečnou cestu, aby zachránila svůj lid.

animovaný (USA), 107 minut **D**

13.9. MLSNÉ MEDVĚDÍ PŘÍBĚHY

neděle

Jeden je velký a druhý mrňousek. Oba jsou medvědi a oba mají pořád hlad. Ale nejen láska k dobrému jídlu z nich dělá nejlepší kamarády. Jejich hlavním společným cílem je pořádně si nacpat břicha, a tak se většina jejich každodenních dobrodružství točí kolem toho, jak se co nejsnadněji dostat k něčemu opravdu dobrému k snědku...

animovaný/pohádka (ČR), 45 minut **D**

DIVADLO / CESTOPISY

4.9. ZDENĚK TROŠKA S HOSTEM

pátek

začátek ve 20.00 hodin, Sál Alšovy jihočeské galerie

Večer plný osobitého humoru a povídání s legendou české filmové komedie Zdeňkem Troskou, jehož vyprávěčské schopnosti jsou nepřekonatelné. Ve své talk show vystoupí se svým dlouholetým spolupracovníkem Markem Kališem.

Předprodej vstupenek v KC Panorama či na webových stránkách kina.

16.9. CESTUJEME

středa

začátek v 17.00 hodin, vstup zdarma.

Špicberky II. - Večerem provází bratři Josef a Stanislav Řeháčkovi.

19.9. JIŘÍ KORN a 4TET

sobota

začátek v 20.00 hodin, Sál Alšovy jihočeské galerie

Úžasné vokální výkony umělců, nepřehlédnutelný design kostýmů Marie Markové a Jana Boušky, originální pojetí aranžmá a temperamentní herecké a „taneční“ výkony všech aktérů na jevišti.

Jiří Korn – baritone 2, Jiří Škorpík – bass, Dušan Kollár – tenor, David Uličník – baritone 1.

27.9. POHÁDKY Z KUFRU

neděle

začátek v 10.00 hodin, vstupné 80 Kč

Tušíte, jaká překvapení se ukrývají v čarovném kufru, a která pohádka je vlastně ta nejlepší? Když nám děti pomohou hrát pohádky, tak se mohou těšit na povídání o tom, jak se tahá velká řepa, co musela udělat slepička, aby zachránila svého kohoutka, jak dopadnul zatoulaný koblížek nebo jak kůzlátka vyzrála nad vlkem – to vše a mnoho dalšího se dozvíte v pohádkách nejen pro nejmenší, které si pro vás připravila Marešova divadelní společnost.

Předprodej vstupenek v KC Panorama či na webových stránkách kina. Děti do dvou let na klíně rodiče zdarma.

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let**Předprodej a rezervace vstupenek**
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 608 958 565Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

KLUCI A HOLKY Z NAŠÍ ŠKOLKY

Hmyzí hotýlek; Foto: archiv školky

Děti v MŠ nemyslí jen na sebe, a proto se ke konci prázdnin daly do budování hmyzího hotelu. Ještě je trochu práce čeká, ale už teď to vypadá moc hezky. A brouci se mají kam nastěhovat.

Protože letošní rok byl trochu netradiční i ve školce, rozloučení s předškoláky se nekonalo jako každoročně na radnici, ale pan starosta přišel za malými občánky do školky osobně. Všechny budoucí prvňáčky pozdravil a předal za město pár drobností, které se jim ve škole určitě budou hodit.

Během karantény byly děti doma s rodiči, školka se otevřela znovu 11. května, ale plánované kulturní akce byly zrušeny. Mrzelo to všechny.

Děti byly omezeny v kontaktech, například pravidelné lekce angličtiny se učily se svojí lektorkou Gábinou Andělovou a jejími plyšáky na dálku – díky moderní technice sice všechno jde, ale na živo je to rozhodně lepší. Ale Gábina a plyšáci to zvládli. A nejen plyšáci, ve vysílání se objevil i živý bílý pejsek.

Doufáme, že dál už to bude ve školkách i školách příznivější a děti budou moci rozvíjet tak důležité sociální kontakty nejen se svými vrstevníky.

Předškoláci ze třídy Motýlků pan starosta paní ředitelka Řemtová a paní učitelka Návarová

VORAŘSKÝ DEN

Lovecký zámek Ohrada ve spolupráci se spolkem Vltavan v Purkarcích organizuje dne 12. září od 9 do 17 hod. Vorařský den. Celá akce bude probíhat na nádvoří zámku.

Organizátoři zvou návštěvníky na výstavu fotografií s tematikou plavby, promítání filmu „Poslední vor“, na přednášku Hynka Hladíka o schwarzenberském kanále a plavbě dřeva a v neposlední řadě na výstavu sbírkových předmětů z depozitáře muzea. Celou akci doplní ukázky

tradičních řemesel – vázání provazů, práce na hrnčířském kruhu, tkání na tkalcovském stavu, pletení košíků, výroba dřeváků, dřevěných koryt, topůrek, dřevorezba.

Pro děti jsou připraveny tvořivé dílny s výrobou vorů, různé soutěže a kvízy. Po celý den bude zajištěno občerstvení – vorařský guláš a další dobrotky. Na drnovém ohništi si mohou návštěvníci opéct buřty. Atmosféru celého dne zpříjemní heligonkáři s písněmi od vody.

OHLEDUPLNOST BY POTĚŠILA

Milí sousedé a spoluobčané,

bydlím ve Fügnerově ulici. Pod okny máme nádoby na tříděný odpad. Stalo se zvykem, že po desáté hodině večer přijíždí auta s tímto odpadem a jejich majitelé dělají velký hluk. Bouchají víky popelnic, šustí igelity, vyhazují sklo. To samé se opakuje i ráno, kdy klidně v půl šesté někdo vysype tašku skla z výšky do nádoby se sklem. Nikomu takový budiček nepřeju!

Prosím všechny o ohleduplnost a dodržování nočního klidu. Tyto popelnice jsou volně přístupné po celý den a není tedy nutné vyhazovat odpad potmě a potají. Předem děkuji

Z. Kolodzejová

FARNOST HLUBOKÁ NAD VLTAVOU VÁS BĚHEM ZÁŘÍ ZVE NA TYTO AKCE:

- **neděle 6. září** – pouť sv. Rosálie ke kapli na Rachačka (ve 14 hodin sraz na parkovišti, 15 hodin mše)
- **sobota 12. září** – Večer chval a uctívání, kostel sv. Jana Nepomuckého, v 18 hodin, účinkuje otec Tomas van Zavrel
- **středa 16. září** – Večer modliteb za vodu, moře, oceány ze zpěvů z Taizé, kostel sv. Jana Nepomuckého, v 19 hodin, účinkuje Tábořský chrámový sbor
- **pátek 18. září** – Večer chval a uctívání, kostel sv. Petra a Pavla (Hosín), v 19 hodin, účinkuje Duo AMDG & přátelé

VEČERNÍ PROCHÁZKA ZOOLOGICKOU ZAHRADOU

Fota: Adam Růžička

Na pozvání zoologické zahrady se do večerní zoo podívali novináři a fotografové, a tak jsme jako Hlubocký zpravodaj také využili lákavé příležitosti. Večerní zoo bez lidských návštěvníků má samozřejmě jinou atmosféru než za dne... Pokud procházíte zoologickou zahradou s průvodcem, dozvíte se samozřejmě mnohem víc zasvěcených informací a máte protekci u zvířat. Většina z nich se totiž s Ing. Markétou Jariabkovou zná osobně.

Zoo loni oslavila osmdesátiny a je ve výborné kondici. Byly doby, kdy ač věkem mladší, nechybělo mnoho, aby byla zrušena. Naštěstí se to nestalo.

Zkusit si objednat večerní prohlídku zoo je skvělý nápad pro vás i vaše děti, nebo i pro pracovní kolektivy. Užijete si blízký kontakt se zvířaty, romantiku potměšle zoo, dozvíte se hodně zajímavého a potkájí vás různá překvapení. Atmosféra intimně zšeřelá, zvuky zvířecí řeči kolem a trocha napětí: neocitnete se omylem v medvědímu doupěti? Nevyskočí na vás z vlčí ohrady raptor? Vráť se z večerní výpravy všichni účastníci? A kde vlastně zoo shání kvalitní maso pro tygry?

ZPRÁVY ZE ZOO AKTUÁLNĚ PO PRÁZDNINÁCH:

Vydra

Po čase jsme opět nahlédli do vydří nory, kde je spokojená vydří máma a měsíc staré mládě. Jde o historicky druhé vydří mládě narozené v naší zoo. To první, můžete vidět v expozici, kde už čile dovádí se svou mámou.

Plameňáci

Zoo Hluboká chová 5. největší hejno plameňáka růžového v Evropě a největší hejno v České republice. Plameňáci jsou v zoo od roku 2001 a od té doby se podařilo odchovat přes 250 mláďat. Expozice je umístěna na břehu Munického rybníka s mělkou lagunou a je zasiťovaná. Ptáci se tak nemusejí zastříhávat a mají lepší podmínky pro úspěšné páření. Aktuálně je v hejnu k vidění 153 jedinců.

Kocour kočky pouštní má novou kočičku

Přijela za ním z francouzské Zoo Mulhouse. Zatím si na sebe zvykají, a proto jsou odděleni pletivem.

V přírodě žije kočka pouštní v několika izolovaných oblastech v Africe a Asii. Jaké jsou ale její početní stavy, nevíme, protože se velmi špatně pozoruje. Většinu života tráví v podzemních norách. V písku téměř nezanechává stopy, zbarvení srsti ji činí neviditelnou a při oslnění baterkou zavírá oči, takže nejsou vidět ani odlesky jejích očí.

Konečně máme vlčí smečku!

Pár našich vlků (samec Max a samice Ines) má totiž vlčata. Jsou to 2 fenky a jejich stáří odhadujeme zhruba na 7 týdnů. Už jsme ani nedoufali, že by se vlčata mohla narodit. O to větší překvapení čekalo na ošetřovatele, který šel sekat trávu ve výběhu a pod keřem uviděl vlčata. Ze začátku to totiž vůbec nevypadalo, že by si nově sestavený pár padl do noty.

Vlčice byla hodně plachá a všeho se bála. Naštěstí si po čase na sebe zvykli a vytvořili fungující pár. U vlčice jsme sice zaznamenali větší břicho, ale nebyli jsme si jisti, zda je březí nebo ne, jelikož větší břicho měla již několikrát.

Vlčata zatím hodně využívají různé schovávačky v zarostlém výběhu, ale občas bývají k vidění. Třeba budete mít štěstí právě vy a uvidíte je při prozkoumávání výběhu.

ZOO Ohrada již od roku 2001 každoročně vydává výroční zprávu, která podrobně rekapituluje uplynulý rok. Po celou tuto dobu ji řídí ředitel zoo Ing. Vladimír Pokorný a dobře sehraný tým jeho spolupracovníků, s kterými se podílí na rozvoji zoo ve všech oblastech jejího života.

Zoo není jen o chovu zvířat, jejich krmení, rozmnožování... Aby fungovala pro radost návštěvníků i spokojenost vedení a zřizovatelů, musí být v souladu mnohem více záležitostí, než si obyčejný návštěvník zoo dovede představit.

Když se podíváme nedaleko do minulosti... Zoo zúročuje léta usilovné práce o zvelebování a rozvoj. Například rok 2018 byl pro zoo Hluboká velmi úspěšný. Díky skvělé a obětavé práci chovatelů bylo zaznamenáno velké množství mimořádných odchovů. Jako první mládě se hned na Nový rok narodil sameček medvěda plavého. Krásný dárek, následovaný

dalšími. Tygřím rodičům se podařil paradeštyk: narození 4 mládat tygrů ussurijských, která se později zapojí do programu záchrany tohoto druhu vzácných šelem. Podívanou na čtyřčata a možnost bavit se jejich kousky a radostí ze života tak měli návštěvníci zoo až do prosince 2019, kdy čtyřčata společně odcestovala do zoo Bellewaerde v Belgii. Rok a půl stará tygřata doprovázela speciálním holandským přepravním kamionem zooložka Markéta Jariabková s chovatelem šelem Martinem Drhou až na místo, aby po příjezdu do nového domova mláďata měla u sebe známé tváře.

V roce 2018 navštívilo zoologickou zahradu více jak 265 tisíc návštěvníků, což byla historicky třetí nejvyšší návštěvnost a zároveň potvrzení trendu vysoké návštěvnosti posledních pěti let. Ale už další rok, 2019, zavítalo do zoo nejvíce návštěvníků za celou dobu jejího života. Přivítala jich celkem více jak 280 tisíc. Krásná oslava.

Svůj vliv na návštěvnost má jistě i počasí, ale hlavně práce na dlouhodobém zvyšování návštěvnických standardů, zlepšování prostředí pro zvířata, návštěvníky i zaměstnance zoo.

„Vzhledem k tomu, že v minulých letech jsme se věnovali rozvoji zoo z pohledu návštěvníků, otvírali nové expozice, realizovali nové výsadby, měnili mobiliář, v roce 2018 jsme se věnovali první části rekonstrukce zázemí zoo. Výstavba polyfunkčního objektu, který obsahuje přípravnou krmiv, sklady, veterinární ošetřovnu, kanceláře a další zázemí pro zaměstnance byla dokončena v roce 2019.

V roce 2019 bilancovala zoo celých 80 let, a také je oslavila.

„Úctyhodný věk nejen pro člověka, ale i pro zoologickou zahradu. Je potěšující, že na zoo tento věk nezanechal žádné negativní následky. V současné době je dokonce historicky v nejlepší kondici a má všechny předpoklady pro krásnou budoucnost. Má skvělého zřizovatele, perfektní kolektiv zaměstnanců a spoustu vděčných návštěvníků.

Když 1. května 1939 otvíral zoo pro veřejnost její zakladatel a majitel hlubockého panství Dr. Adolf Schwarzenberg, jistě netušil, jakými pohnutými osudy si za svůj život projde a na jak dlouho bude její rozvoj zastaven. Nejdříve válka, poté živoření pod národními správci a organizacemi, které se zabývaly se zoo nesouvisejícími činnostmi. Vše vyvrcholilo na začátku 70. let minulého století, kdy se schylovalo k jejímu úplnému zrušení. Naštěstí do života zoo tehdy poprvé vstoupil kraj. Zoo se stala jeho organizací a nastartovala svůj další rozvoj. Plány byly megalomanské, zoo dle nich měla rozšířit svůj areál o více jak 100 hektarů. Bohužel ale zůstalo jen u plánů. Když po zrušení KNV přecházela pod Okresní úřad České Budějovice, rozkládala se stále pouze na 3 ha. V té době pod vedením RNDr. Holase se začala postupně modernizovat a podařilo se získat rozvojové pozemky.

V roce 2003 vstoupil do života zoo podruhé kraj. Zoo se stala příspěvkovou organizací Jihočeského kraje. A ukázalo se, že je to nejlepší možný zřizovatel, který řadí rozvoj zoo mezi své priority. Po celou dobu vytváří podmínky pro to, aby byla moderní, úspěšná a aby se mohla pořád zlepšovat.

Posledních 20 let jsem měl to štěstí se svou život a pracovat se svými kolegy na tom, aby zoo mohla plnit všechny úkoly moderní zoologické zahrady. Chránit zvířata jejich chovem v lidské péči, přispět k zachování přírodního bohatství v zemích, odkud námi chovaná zvířata pocházejí, vzdělávat veřejnost v otázkách spojených s ochranou přírody, se zvláštním zřetelem na biodiverzitu a v neposlední řadě jednou z našich úloh je také bavit své návštěvníky a umožnit jim oddech a relaxaci v příjemném prostředí svého areálu. Věřím, že se nám to daří.“

vedl ve výroční zprávě roku 2019 ředitel Ing. Vladimír Pokorný.

ODCHOVY

Mgr. Ivan Kubát v minulých výročních zprávách zmiňuje, že každoročně se v zoo narodí velké množství zvířecích mládat.

Stejně, jako každý rok, v roce 2018 jich bylo nejvíce u ptáků, což vyplývá z počtu chovaných druhů. Ptáci u nás v tomto směru vedou. Velmi úspěšní byli i savci, kde jsme zaznamenali i naše v tomto roce

nejvýznamnější odchovy. Jedná se především o medvědy plavé (*Ursus arctos isabellinus*). Jejich odchov je výjimečný nejen pro nás, ale i v rámci celé Evropy.

Další pro nás velmi důležitý odchov se nám povedl u tygrů ussurijských (*Panthera tigris altaica*) a to především proto, že jsme v minulém roce neuspěli. Stalo se nám to, co se někdy u těchto zvířat při prvních porodech stává. Samice se několik dní o své mládě starala, ale pak o něj ztratila zájem a mládě uhynulo. O rok později to bylo zcela jiné, projevila se jako velmi vzorná máma. 20. května porodila čtyři mláďata, jak se později ukázalo jednoho samečka a tři samičky, a hned od začátku se o ně pečlivě starala. Především mláďata těchto dvou druhů nám udělala velkou radost a zároveň se i stala jednou z největších atrakcí naší zoo pro návštěvníky. Mezi šelmami se nám rozmnožily ještě rys ostrovid (*L. l. lynx*) a kočka divoká (*Felis silvestris*).

Rok 2019 nebyl tak chovatelsky úspěšný na návštěvnický atraktivní druh, ale i tak se narodilo nebo vylíhlo přes 800 mládat. Velkou radost udělali plameňáci růžoví (*Phoenicopiterus ruber roseus*), vylíhlo se jich poměrně dost, ale z důvodu škodné a úhynech na hnízdě se povedlo dochovat 29 jedinců. U papoušků byl zaznamenán boom u andulek (*Melopsittacus undulatus*), kdy se vylíhlo přes 100 mládat. Po několikaleté pauze se opět povedlo rozmnožit papoušky vlašťovčí (*Lathamus discolor*).

Z brodivých ptáků u kolpíků bílých (*Platalea leucorodia*) 10 mládat, u kvakošů nočních (*Nycticorax nycticorax*) dokonce 29 mládat. U sov se podařilo rozmnožit sovy pálené (*Tyto alba*), sedm mládat, sýci rousní (*Aegolius funereus*) dokonce zasedli dvakrát a měli jsme 5 mládat, sovice sněžné (*Nyctea scandiaca*) snesly velký počet vajec, ze kterých se vylíhla 4 ptáčata, u sýčků obecných (*Athene noctua*) zahnízily 4 páry a povedlo se 19 mládat.

U savců udělalo radost mládě kusu liščího (*Trichosurus vulpecula*). Jednalo se o odchov po devíti letech. Také jsme měli odchovy u klokanů rudokrých (*Macropus rufogriseus*), odchov u lemuru kat (*Lemur catta*), rysů ostrovidů (*Lynx lynx carpathicus*), tamarinů vousatých (*Saguinus imperator subgriseus*), syslů obecných (*Spermophilus citellus*) – u nich bylo více, jak 100 mládat.

U plazů udělaly radost hned tři prvoodchovy. Jedním bylo pět mládat anakondy žluté (*Eunectes notaeus*), druhým 11 mládat želvy žlutohnědé (*Testudo graeca*) a třetím odchov 4 mládat scinka válcovitého (*Chalcides ocellatus*).

STAVY ZVÍŘAT 2019 31. 12. 2019

	Druhy	Jedinci
Plazi	44	326
Ptáci	130	814
Savci	43	434
Bezobratlí	32	76
Obojživelníci	10	136
Ryby	35	622
Celkem	294	2408

VZDĚLÁVACÍ PROGRAMY

Celoročně nabízíme pestrý výběr vzdělávacích programů pro všechny typy škol. V moderně vybavené učebně našeho vzdělávacího centra máme možnost ukázek jak různých přírodnin (preparáty, kostry, kůže, peří), tak i živých zástupců vybraných skupin zvířat. Děti a studenti se hravou formou dozví mnoho zajímavého o životě zvířat a přímým kontaktem rozšíří své znalosti a povědomí. Pro mateřské školy a pro první tři třídy základních škol Jihočeského kraje navíc jezdí naše lektorky s besedami za dětmi do školy. Úplná nabídka programů je na internetové stránce zoo, odkud je možné je přímo objednat, či se prostřednictvím e-mailu či telefonu poradit s některou z lektorek.

V roce 2019 se v učebně vzdělávacího centra zoo uskutečnilo celkem 169 lekcí (22 pro MŠ, 119 pro ZŠ, 8 pro SŠ, 20 pro jiné subjekty) celkem pro 3761 žáků a studentů. Realizovali jsme 96 výjezdních programů (56 besed pro MŠ, 34 pro ZŠ a 6 pro jiné subjekty) celkem pro 2048 předškolních dětí a žáků 1. až 3. tříd přímo ve školách. Naši nabídky programů v zoo využilo celkem 113 organizací. Kromě škol to byla také rehabilitační centra nebo Domy dětí a mládeže, či různé příměstské tábory. Většina jich působí v Jihočeském kraji, na program ale přijely i školy z Prahy, středních neb západních Čech, Vysočiny či z Moravy. Nejnavštěvovanějšími byly už jako každoročně programy o plazech (64 x, 1411 dětí) a našich šelmách (27x, 639 dětí).

Při realizaci vzdělávacích programů spolupracujeme také se specializovanými zařízeními pro hendikepované či seniory: Centrum Bazalka ČB (Stacionář pro děti s postižením), Sjedenocná organizace nevidomých a slabozrakých České Budějovice, Nazaret (Centrum pro lidi s postižením a chráněné dílny), Domov pro seniory Hvízdal České Budějovice.

V zoo jsme uskutečnili seminář pro pedagogy MŠ, ZŠ a SŠ na téma „Do zoo za poznáním“ aneb environmentální vzdělávání v Zoo Hluboká. Účastnilo se ho jen 16 pedagogů, ale všichni zúčastnění ocenili jeho konání, i téma, a proto chceme v pořádání podobných seminářů v příštích letech pokračovat.

RNDr. Roman Kössl

DALŠÍ PRÁCE S DĚTI

Příměstské tábory v zoo

V roce 2019 proběhly dva letní příměstské tábory pro děti. V termínu 22.–26. července se účastnilo 16 dětí a v termínu 12.–16. srpna 14 dětí. Děti byly v zoo pouze v pracovní dny od 8 do 17 hodin. Lektorky pro ně připravily program, jehož součástí bylo zejména poznávání provozu zoologické zahrady a jeho obyvatel formou soutěží, kvízů a zábavných her, děti měly možnost pečovat o některá zvířata a expozice a vyzkoušet si tak leckdy podceňovanou práci chovatelů.

Zookroužek

Zookroužek pracuje v areálu zoo Hluboká již 11 let jako zájmový útvar zřizovaný Domem dětí a mládeže v Českých Budějovicích. Zoo Hluboká poskytuje prostor a zázemí. Činnosti kroužku se vždy účastní také alespoň jedna z lektorek oddělení vzdělávání, která pro děti připravuje některé z aktivit. Kroužek a je určen pro děti se zájmem o zvířata, přírodu a činnost zoologických zahrad. Zájemci se dozví mnohé o významu a účelu zoo, zajímavosti ze světa zvířat, naučí se pečovat o vybraná zoo zvířata, zapojí se do ochranných a vzdělávacích aktivit zoo. Děti pracují ve dvou věkových kategoriích (5–8 let a 9–13 let). Schůzky v délce 2 hodin se konají 1x týdně ve vzdělávacím centru Zoo Hluboká.

Divadlo

Každoroční představení pro naše nejmenší návštěvníky „Dětské divadelní dny – pohádková zoo“ probíhají koncem května, v době školních výletů. Za tuto dobu bylo odehráno 15 představení pro 1002 dětí. V roce 2019 vystoupilo Divadlo KAKÁ s představením Minimax a mravenec, druhý týden pobavilo děti Divadlo Kača a Kača s představením Proč, když píská každý svišť, nepíská svišť Pišť? Zájem škol byl opět nižší než v předchozím roce.

CENTRUM OCHRANY FAUNY JIHOČESKÉHO KRAJE ROZOVY

Rok 2019 byl v naší záchranné stanici ve znamení labutí z Lipenské přehrady. I když celé Lipenské jezero obsadily jen dva labutí páry, tak jsme v loňském roce od obou párů přivezli pět mláďat. Šlo o případy, kdy rodiče z nějakého důvodu mláďe odvrhli po úrazu, většinou se zaseklým rybářským háčkem v krku a omotání vlascem. Kromě těchto mláďat bylo

asi deset výjezdů na Lipno k labutím, kterým se háček podařilo odstranit na místě.

Za loňský rok naše záchranná stanice přijala celkem 618 ks živočichů. Jako každý rok byla nejvíc zastoupena káňata lesní (22) a poštolky obecné (44). Nejčastější úrazy byly opět zasažení elektrickým proudem a dopravou.

Z mláďat narozených ve volné přírodě to byly opět mláďata zajičků, většinou zbytečně sebraných, nebo poraněných psem či kočkou, odchovat a vypustit se podařilo 8 ks z 21 ks přijatých. Mezi často zbytečně sebraných mláďata patří mláďata srnce obecného, veverky obecné, také mnoho mláďat ptáků, hlavně pěvců, ale i sov jako například puštíků obecných a dalších.

Přímo ve stanici se podařilo odchovat mláďata od handicapovaných zvířat, veverky obecné, poštolky obecné, kvakoše noční, puštíky obecné a také volavky popelavé. Většina mláďat byla po náležité přípravě vypuštěna do přírody.

Přijali jsme také 95 ks ježků západních. Většina to byla mladší zvířata na podzim, kdy již od srpna lidé přinášejí ježčata, protože mají dojem, že nevydrží zimu. Většina je tedy opět sebraná zbytečně.

Jako kuriozita byl odchyt mývala severního, který narušil střežení prostor elektrárny v Temelíně. Odchyt provedla místní zásahová jednotka, jejíž pracovník byl při odchytu pokousaný. Mýval byl ve stanici utracen a odeslán na vyšetření vztekliny. Vyšetření bylo negativní. Celou zimu se v okolí Českých Budějovic pohyboval čap bílý, kterého jsme odchytily po opuštění hnízda v obci Čejkovice, protože měl problémy s létáním. I když se zotavil a byl vypuštěn, nestihl nebo nechtěl odletět. Byl neustále monitorován, a díky mírné zimě se mu dařilo dobře.

Během celého roku prováděl pracovník stanice základní údržbu, sekání trávy, opravy voliér a další potřebné práce. Práce většího rozsahu, jako např. opravu plotu prováděli pracovníci technického oddělení zoologické zahrady. Ke konci roku bylo pro stanici pořízeno nové služební terénní auto.

Jitka Králíčková, Petr Skála

VETERINÁRNÍ PÉČE V ZOO

Veterinární péči v zoologické zahradě smluvně zajišťují MVDr. Emanuel Krejcar, MVDr. Klára Součková a MVDr. Emanuel Krejcar ml. Péče probíhá v úzké spolupráci se zooúsekem, ale i s ostatními pracovníky zoologické zahrady. Někteří pracovníci mají středoškolské veterinární vzdělání, a proto jsou schopni provádět řadu veterinárních zákroků samostatně. Veškerá veterinární preventivní činnost v zoologické zahradě se děje dle zákona o veterinární péči SVS, MZVŽ ČR a k němu platnými prováděcími vyhláškami. Hlavní směr veterinární činnosti je zaměřen na prevenci infekčních a parazitárních onemocnění a alimentární intoxikace. Zajišťuje zamezení šíření onemocnění přenosných z lidí na zvířata a ze zvířat na lidi. Součástí těchto preventivních opatření je též imunoprofylaxe proti tetanu a influenze u vybraných kopytníků, vakcinace opic proti tetanu, veškeré šelmy jsou vakcinovány proti vzteklině a některým dalším virovým onemocněním.

K eliminaci zavlečení ptačí influenzy bylo provedeno zasítování voliér a zastřešení krmných míst k omezení vstupu volně žijícího ptactva. Prevence parazitárních onemocnění spočívá v plošném vyšetření trusu chovaných zvířat dvakrát ročně. U vybraných druhů se preventivní vyšetření provádí častěji dle indikace. Na základě získaných výsledků se provádí okamžitá účinná léčba. Největší problémy z hlediska parazitárního jsou v chovu sudokopytníků (losi, kozy gírgentánské, vodušky), dále škrkavky u některých šelem. K eliminaci kokcidíóz se nám osvědčil přípravek Vecoxan, který lze podávat jednorázově a celkem úspěšně danou problematiku řeší. Terapeutická činnost v zoo spočívá též v ošetření vzniklých poranění v důsledku neukáznutého chování některých návštěvníků, rozsáhlou stavební činností a podobně. Nemalou část veterinární činnosti zahrnuje též ošetření zvířat ve stanici pro handicapované živočichy, jak v zoo, tak v Rozovech, kde hlavní směr je

ošetření traumat, intoxikací a různých metabolických problémů. Velkou kapitolou jsou úrazy volně žijících ptáků elektrickým proudem a poranění v důsledku střetu s dopravními prostředky a velkými zasklenými plochami. Tato poranění musíme bohužel často řešit euthanasií, neboť nejsou slučitelná s dalším plnohodnotným přežíváním zvířete. Další veterinární péče je zaměřena na ošetření onemocnění vyvolaných hypovitaminózami, metabolickými onemocněními a stresem. K metabolickým onemocněním patří i některá onemocnění vyvolaná karencí výživou.

Proto se snažíme veškeré krmné dávky u všech chovaných zvířat konzultovat s jinými chovateli a jsme přístupní k eventuálním připomínkám k výživě. Jako prevenci alimentárních onemocnění provádíme též vyšetření veškerých krmiv a krmných zvířat na Státním veterinárním ústavu.

K veterinárně preventivní činnosti lze zařadit též označování zvířat, jak nově nabytých, tak vlastní odchovy, mikročipy a odběry vzorků pro stanovení pohlaví. Uhynulá zvířata jsou pitvána buď přímo v zoo, nebo jsou kadávery zaslány na SVÚ Jihlava a kadávery a zbytky živočišného jsou likvidovány firmou Vetax Chotýčany.

Veterinárně preventivní činnost spočívá též v kontrole transportů a převodů zvířat do jiných organizací, kde veškeré transporty jak do zoo, tak ze zoo musí být vybavena předepsaným veterinárním osvědčením a zdravotním vyšetřením dle platných předpisů Státní veterinární správy ČR. Veškerá tato činnost je kontrolována pracovníky KI SVS České Budějovice a z těchto kontrol jsou pořizovány zápisy, které v zoo archivují. Všichni veterinární lékaři, kteří zajišťují veterinární činnost v zoo, jsou členy Asociace veterinárních lékařů zoo a volně žijících zvířat a úzce spolupracují s veterinárními pracovníky českých i zahraničních zoologických zahrad. Samozřejmostí je účast na seminářích zabývajících se problematikou zoologických zvířat a pravidelná prezentace zajímavých případů s veterinární problematikou v naší zoologické zahradě. Zoologická zahrada též slouží jako vzdělávací středisko pro studenty VFU

Brno, ZF a PŘF JČU České Budějovice a pro studenty Střední veterinární školy v Českých Budějovicích. Spolupráce veterinární služby a pracovníků zoologické zahrady je na velice dobré úrovni. Všichni pracovníci zoologického úseku jsou schopni velice účinně a rutinně spolupracovat s veterinárními lékaři.

V roce 2019 byly kromě jiného řešeny tyto zajímavé případy. Vyšetření a transport mladého losa do Francie. Rozsáhlé vyšetření a příprava na transport 4 samců rysa ostrovida, kteří měli být umístěni do Německa. Všichni samci byli imobilizováni, následně byly odebrány vzorky pro genetické, biochemické, hematologické a sérologické vyšetření, kde se nakonec předpokládaný přesun nerealizoval. Celý odchov tygrů ussurijských byl darován do zoo v Belgii, ale byla požadována u samce Timura vasektomie, kterou jsme provedli ve spolupráci s MVDr. Novotným VFU Brno a MVDr. Romanem Vodičkou Zoo Praha. Po zahojení a následném zpětném spojení skupiny dohromady, byla provedena u všech 4 kusů distanční imobilizace, odběr vzorků k hematologickému, biochemickému a virologickému vyšetření a následně byli transportováni do Belgie. Další zásadní akcí bylo karanténování 6 ks papoušků ara zelenokřídých na příkaz Státní veterinární správy ČR, kde v rámci izolace bylo provedeno předepsané veterinární vyšetření plus vyšetření na některá virová onemocnění papoušků, bylo provedeno odčervení a po úspěšném absolvování byla izolace ukončena. Dále jsme ošetřovali v SHŽ nelétající orlice původem z Rakouska, kde byla zjištěna RTG vyšetřením proliferativní chronická periartritida loketního kloubu a orlice byla předána rakouským kolegům. Veterinární pracoviště v rámci Unie českých a slovenských zoologických zahrad je na velice dobré technické úrovni. V roce 2020 bude díky vedení zoologické zahrady otevřeno nové veterinární pracoviště, které bude vybaveno na špičkové úrovni a umožní nám provádět složité veterinární úkony přímo v zoo, což zlepší péči o chovaná zvířata.

MVDr. Emanuel Krejcar

PROVOZNÍ ODDĚLENÍ

Provozní oddělení zajišťuje technický úsek, zahradnický úsek a marketing. Každý z těchto úseků má na starost své pravidelné úkoly a snaží se zajišťovat provoz celé zoologické zahrady tak, aby vše fungovalo v odvětví, která pod toto oddělení spadají.

Martin Švihel

ZAHRADNICKÝ ÚSEK

Zahradnická práce v zoo je rozmanitá. Během zimních měsíců pokud je potřeba odklízet sníh z komunikací, ze stromů a keřů. Podle potřeby provádět posyp zledovatělých cest a následně pak úklid použitého posypu. Ve volnějších dnech probíhá údržba malých mechanizačních prostředků a ručního nářadí. V teplejších dnech pak provádíme prořezávky některých stromů a keřů v areálu zoo. Loni proběhla také prořezávka ovocných stromů v Rozově u Temelína, kde jsme také mimo jiné opravovali příjezdovou cestu a instalovali svodnice.

Před Velikonocemi jsme vyhrabali a přihnojili travnaté plochy a vyzdobili areál na akci Velikonoce v zoo. Na sekání píce byla do provozu nasazena nová bubnová sekačka Banroll, i přes nutnost přepřahovat soupravu, se potřebná doba na přípravu píce o něco zkrátila.

V části mezi medvědem plavým a „kočárovou cestou“ vznikla nová keřová výsadba, zabraňující návštěvníkům

chodit přes trávník. V suchém období je nutné zavlažovat výsadby i travnaté plochy. Před koncem prázdnin roku 2019 jsme pomáhali při Dřevosochořském sympóziu pořádaného Jihočeským krajem.

S podzimem pak započne opět úklid listů. V listopadu se začíná

připravovat zahrada na Vánočně nasvícenou zoo.

Během celého roku zásobujeme zoologické oddělení podle potřeb senem, slámou, trávou, větvemi na okus, pískem, prosívkou, kůrou, štěpkou atd. Pravidelně sekáme trávníky, sbíráme a vyvážíme odpadky z košů, odvážíme hnůj i bioodpad a štěpkujeme okousané větve. Pomáháme také na akcích zoo pro veřejnost.

Martin Fučík

ŘEMESLA V ZOO

V zoo objevíte různé profese a všechny jsou důležité. ZOO si udržuje věrnou základnu zaměstnanců, kteří jsou sehraaní, práce je baví a s nadšením se jí věnují. Během roku obvykle nastoupí pár nových zaměstnanců, občas někdo odejde na mateřskou dovolenou nebo do penze. Počet zaměstnanců zoo se pohybuje kolem 40 lidí.

V čele zoo stojí samozřejmě ředitel, jeho zástupce a asistentka.

V zoologickém oddělení pracuje zoolog, kurátor i zoolog-asistent, registrátor. Důležití jsou chovatelé. Pro zoo pracuje externí veterinární lékař. Své pracovníky má oddělení vzdělávání, marketingu, ekonomické a provozní oddělení. Další profese jsou zahradníci, údržbáři, truhláři a dvě pokladní.

POSKYTNUTÉ DARY – PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI

Zoo děkujeme všem rodinám, jednotlivcům, kolektivům mateřských a základních škol, firmám a všem, kteří zoo poskytují pomoc sponzorskými dary, příspěvky či vlastní pracovní aktivitou. V roce 2019 návštěvníci přispěli celkovou částkou 151 231 Kč.

KAREL SKALICKÝ – POVÍDÁNÍ NAD KNIHOU

Významný teolog, hlubocký rodák, pan profesor Karel Skalický, přijel na přelomu července a srpna na Hlubokou přestavit svou knihu vzpomínek. Její první díl pojednává o jeho dětství a mládí, a končí ilegálním přechodem hranic do Rakouska – v noci z 15. na 16. června roku 1956. Symbolicky také přechodem z chlapectví k přerodu v dospělého muže.

Na další pokračování vzpomínek čtenáři netrpělivě čekají. Druhý díl přiblíží dobu, kdy Karel doputoval do Itálie, věčného města Říma, do papežské koleje Nepomucenum. Do místa, kde již roku 1884 vznikla česká kolej Bohemicum, určená pro české a moravské bohoslovce.

První kniha líčí narození, první krůčky a první dětské zážitky, které Karel Skalický zažil na Hluboké. Se svými rodiči, babičkou a samozřejmě kamarády a spolužáky ze školy. Pokračuje pak líčením rodinných osudů, stěhování do Českého Krumlova a na Šumavu. Ač profesor Skalický představil svoji knihu poprvé v Budějovicích a v září ji uvede v Praze, jenom u nás na Hluboké mohl potkat své spolužáky ze školy a prožít atmosféru návratu do svého rodného města.

Povídání nad knihou bylo milé, díky vyprávění pana profesora, a příjemně moderované kolegou, spolupracovníkem a přítelem pana profesora Zdeňkem A. Emingerem. Právě on připravuje knihy pana profesora k vydání, a dělá to velmi dobře. Během horkého letního podvečera došlo i na promítání fotografií a příjemná vzájemná setkání.

Možná se domníváte, že kněžský život je fádni a bez napětí, bez osudových zvratů a dobrodružství. Že ten dobrodružný život běží mimo tento svět. Tak tedy věřte, že tomu tak není.

Další pokračování knihy jistě přiblíží nejen originální životní pouť Karla Skalického, ale i významné české teology a další osobnosti, se kterými se v Římě potkal.

K vydání knihy přispělo i město Hluboká. A jak podotkl přítomný starosta města, Tomáš Jirsa, místní občané jsou hrdí na svého slavného rodáka.

Do společného podvečera v příjemných prostorách Domečku symbolicky zaznívaly zvony kostela sv. Jana Nepomuckého.

A pokud náhodou budete koncem září v Praze, nenechte si ujít další setkání s panem profesorem... tentokrát v Knihovně Václava Havla.

KAREL SKALICKÝ: VYZNÁNÍ NA HRANĚ A VĚČNOSTI

Veřejná přednáška. Pořádá: Knihovna Václava Havla, Ostrovní 13, Praha 110 00

30. září od 19.00 – 21.00 hodin

Vzpomínky Karla Skalického, česko-římského teologa, katolického kněze, univerzitního pedagoga, exulanta a spisovatele, pokrývají prvních dvaadvacet let jeho života, od narození v Hluboké nad Vltavou, přes chlapecká léta, vzpomínky na rodiče a život na schwarzenberském panství, gymnaziální a univerzitní studia, první lásky, přátelství, touhy, existenciální zápasy, povolání ke kněžství až po první měsíce jeho ilegálního odchodu do Rakouska a posléze do Itálie.

Z autorových vzpomínek tak vznikly paměti-román, které jsou určeny jak těm, kteří profesora Skalického znají, tak i těm, kteří se s jeho dílem a osudem setkávají vůbec poprvé. Večer je výjimečnou příležitostí k setkání přátel, kteří pamatují profesora Skalického z doby před jeho odchodem do exilu v roce 1956, z jeho působení v Římě i po návratu do vlasti v roce 1994.

Večerem provedou křesťanští teologové Zdeněk A. Eminger a František Štěch. A podle posledních informací bude při zářijovém představení prvního dílu pamětí prof. Karla Skalického na první vzájemné setkání vzpomínat také jeho /exilový i poexilový přítel/ prof. Václav Bělohradský.

NÁBOR MLADÝCH FOTBALISTŮ

TJ Hluboká nad Vltavou oddíl kopané vyhláší nábor mladých fotbalistů. Po letní přestávce přípravky začínají opět trénovat a rádi přivítají mezi sebou nové holky a kluky. Ročník 2010 a mladší. Na fotbalovém stadionu TJ Hluboká nad Vltavou každé úterý a čtvrtek od 16.30 hodin.

Kontakt:

Milan Jedlička - 724 607 947

Martin Hronek - 723 374 314

NABITÉ LÉTO S HLUBOKOU V POHYBU

Sportovní a kulturní spolek přes léto neusnul a nezastavila ho ani korona. Přes tři stovky dětí si užily několik příměstských táborů i jednodenní akce.

Rybaření, přežití, bojová umění, cestování, hudba, gymnastika, děti na startu nebo Montessori to všechno jsou témata týdenních příměstských táborů, která letos v létě organizoval spolek Hluboká v pohybu.

Velký zájem děti projeví o rybaření s mistrem republiky ve sportovním rybolovu Jakubem Kabátem. Kuba dětem osvojil techniky rybolovu od kaprařiny po lov dravců. Velké finále přinesly závody, kde si děti prověřily své nově nabyté schopnosti. Odměnou pro výherce byly ručně vyrobené trofeje ryb.

V příměstském táboře s podtitulem „Přežít“ si děti vyzkoušely lezecké stěny, ferratové stezky, střelbu ze vzduchovky nebo plavbu na stále populárnějším paddleboardu. Osvojily si základní dovednosti přežití v krizových situacích jako je rozdělávání ohně, stavba přístřešku, záchrana tonoucího a první pomoci. Tohoto nelehkého úkolu se zhostili profesionálové z řad AČR, kteří díky zkušenostem z výcviků a zahraničních misí předali mladým přeživším své know-how jak přežít.

Gymnastiku zajišťovala trenérka Petra Vandělková z českobudějovického Merku. Děti nahlédly pod pokličku profesionálního tréninku sportovní gymnastiky a zjistili, jakou dřinu obnáší naučit se stojky, přemety a koordinaci vlastního těla.

Během týdne s karate přijeli předávat své zkušenosti profesionálové Jiří Krych a Jan Koudelka, kteří jsou mnohonásobnými medailisty ČR v karate. Kluci si dali za úkol naučit děti základní principy karate a etiketu, která karate provází od prvních hodin tréninku, v dětech buduje respekt a pokoru.

Nechyběl ani týden s hudbou a klavíristkou Rézou Kahudovou, kde děti pilovaly od zpěvu a hraní na xylofon až po klavírní árie.

„Letos jsme nabídli dětem zatím nejpestřejší program v historii naše spolku. Všichni naši lektori byli profesionálové ve svém oboru. Od vojáků, přes hudebníky až po naše pedagogy. Chceme vašim dětem nabídnout něco víc než hlídání,“ říká předsedkyně spolku Hluboká v pohybu Karla Peldová.

K příměstským táborům se přidali ještě jednodenní akce, např. výuka paddleboardingu, rybaření.

Na podzim potom Hluboká v pohybu chystá kurz rybaření, díky skvělé podpoře místní organizace Českého rybářského svazu a ministerstva

zemědělství. Příští rok chce spolek expandovat. „Chystáme nový projekt Dětský klub pro děti školního věku, Dům v pohybu a taky rozšíření kapacity sportovní Montessori školky v nových prostorech U parku v Hluboké nad Vltavou. V Zámostí ve školičce děti v pohybu vzniká nová tělocvična,“ dodává předsedkyně Hluboké v pohybu Karla Peldová.

Naším prostřednictvím by také rodiče rádi poděkovali městu Hluboká nad Vltavou za korunový příspěvek na letní příměstské tábory.

spolek Hluboká v pohybu

VODĀ MOŘE OCEÁNY

XVII. MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL

16.-20. ZÁŘÍ 2020
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

PO CELOU DOBU KONÁNÍ FESTIVALU

KINO PANORAMA
Jiří Kolbaba - World - vstava
HOTEL DIAMANT
Festivalové indonéské menu

Mista konání:
Hotel Diamant: Hluboká nad Vltavou, Sokolská 1339
Kino Panorama: Hluboká nad Vltavou, Masarykova 974
Náměstí Čsl. armády: Hluboká nad Vltavou
Parkhotel Hluboká: Hluboká nad Vltavou, Masarykova 602
Rezervace vstupenek:
prodavkova@seznam.cz, tel.: 602 344 534
Všechny promítané pořady jsou v české verzi (titulky nebo komentář), nebo slovenským originálů.
ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA.

VSTUP NA CELÝ FESTIVALOVÝ PROGRAM JE ZDARMA

KOMPLETNÍ PROGRAM FESTIVALU:

STŘEDA 16. 9. 2020

HOTEL DIAMANT
16:30 Pod vodou. Podvodní fotografie Veroniky Marškové a Marcely Hovorkové - vernisáž výstavy
17:30 WATSU - Vodní terapie
Zdenka Játová a Roman Neudiedl - přednáška
KOSTEL JANA NEPOMUCKÉHO
19:00 Modlitba za vodu, moře, oceány se zpěvy Talizé

ČTVRTEK 17. 9. 2020

KINO PANORAMA
8:30-9:30 Komunikace s delfiny 1 (Conversations with Dolphins 1) John Jackson / Francie / 52
Galapágy - Svět takový, jaký má být (Galapagos - The world that was meant to be) Claudia Schmitt & Hendrik S. Schmitt / Německo / 5
9:45 Problémy ochrany exotických národních parků v době Covidu? Cestovníci Evžen Ullman - přednáška
11:00-12:00 Mořští predátoři 4 - Lachlani novozélandští (Ocean Predators 4) Melanie Reid, Kina Scollay / Nový Zéland / 45
12:00-13:00 Mořští predátoři 1 - Kosačky (Ocean Predators 1) Melanie Reid, Kina Scollay / Nový Zéland / 45
13:00-14:00 Na tenkém ledě (On Thin Ice) Henry M. Mix a Bess Schwartz / Německo / 52
14:00-15:00 Skotsko - cesta do divočiny (A Wild Quest in Scotland) Laurent Cochereau / Francie / 52
15:00-16:00 Proměna Okavanga 1 - Záplava přelichší (Flood 1) Bernd Bestelink / USA / 45
16:00-17:00 Prozkoumejte hlubinu (To Explore The Deep) Claudia Schmitt & Hendrik S. Schmitt / Německo / 4
17:00-18:00 Mořští predátoři 2 - Žraloci štikokostní (Ocean Predators 2) Melanie Reid, Kina Scollay / Nový Zéland / 45
18:00-19:00 Jeden oceán, jedna láska (One Ocean, One Love) Claudia Schmitt & Hendrik S. Schmitt / Německo / 4

16:00-17:00 Mořští predátoři 2 - Žraloci štikokostní (Ocean Predators 2) Melanie Reid, Kina Scollay / Nový Zéland / 45
17:00-18:00 Projekt DarkWinn (DarkWinn Project) Charles Mercier / Francie / 74
18:00-19:00 Jeden oceán, jedna láska (One Ocean, One Love) Claudia Schmitt & Hendrik S. Schmitt / Německo / 4
19:00-20:00 Zvěřina na státní hranicích (Animals at the Borders) Cornelia Volk / Německo / 44
20:00-21:00 Domček DO, Hluboká nad Vltavou, Masarykova 16:30 Život plastového sáčku, Kateřina Vachová - přednáška

PÁTEK 18. 9. 2020

GOLF RESORT HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
10:00 Cestovní ruch 2030
Strategie cestovního ruchu 2021-2030 v Jihočeském kraji. Diskuzní panel pro odbornou veřejnost.

KINO PANORAMA

8:30-9:30 Komunikace s delfiny 2 (Conversations with Dolphins 2) John Jackson / Francie / 52
Jeden oceán, jedna láska (One Ocean, One Love) Claudia Schmitt & Hendrik S. Schmitt / Německo / 4
9:45 Africa Unlimited, Richard Jaroněk - přednáška
11:00-12:00 Vydlí ostrov (Otters Island) Jacqueline Farmer, Cyril Barbraunon / Francie / 52
12:00-13:00 Zlatá ryba, africká ryba (Golden Fish, African Fish) Thomas Grand / Senegal / 60
13:00-14:00 Grónsko - šepot ledu (Greenland, the Whispering of Ice) Gill Kéball / Francie / 52
14:00-15:00 Proměna Okavanga 2 - Záplava odchází (Flood 2) Brad Bestelink / USA / 45
15:00-16:00 Mořští predátoři 3 - Žralok bílý (Ocean Predators 3) Melanie Reid, Kina Scollay / Nový Zéland / 45
16:00-17:00 Galapágy - Svět takový, jaký má být (Galapagos - The world that was meant to be) Claudia Schmitt & Hendrik S. Schmitt / Německo / 5
17:00-18:00 Pod hladinou za mořskými legendami 1 (Swimming with Legends 1) Bertrand Loyer / Francie / 52
18:00-19:00 Zdeněk Čermák, vynálezce, který uzdravuje vodu - přednáška
19:00-20:00 Pocta Miloslavu Stinglovi
Vzpomenout budou Steve Lichtag, Adam Chroust, Štěpán Rusnák, Jindřich Böhmm, Petr Horký.
20:00-21:00 Náměstí ČSL ARMÁDY V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU
21:00-22:00 Kapela Potrubí - koncert
22:00-23:00 Kapela Heband - koncert

SOBOTA 19. 9. 2020

NÁMĚSTÍ ČSL ARMÁDY V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU
PO CELÝ DEN Hlubocké slavnosti

KINO PANORAMA

8:30-10:00 Obchodníci s vodou (Lords of Water) Jérôme Fritel / Francie / 90
10:00-11:00 Žlím Dunajom Braňo Molnár / Slovensko / 52
11:00-12:00 Poklady na dně moří (Sunken Eldorado: The New Underwater Gold Rush) Denis Delestrac, Didier Martigny / Francie / 52
12:00-13:00 Člověk versus žralok (Man vs. Shark) Jim Casey / USA / 45
13:00-14:00 Prozkoumejte hlubinu (To Explore The Deep) Claudia Schmitt & Hendrik S. Schmitt / Německo / 4
14:00-15:00 Pod hladinou za mořskými legendami 2 (Swimming with Legends 2) Bertrand Loyer / Francie / 52
15:00-16:00 Den dlouhý 28,5 hodiny - Expedice Monoxylon Horňa Barton / Česko / 52
16:00-17:00 Expedice Monoxylon III - přednáška s tvůrci
17:00-18:00 Plavby po planetě, Jiří Kolbaba - přednáška
18:00-19:00 Vagabundos - Vandrálci u Indiánů a pod hladinou, Jan Réval a Pavel Liška - přednáška
19:00-20:00 Parkhotel Hluboká
20:00 Ceremoniální večer
Vyhášení oceněných filmů za přítomnosti vzácných hostů festivalu. Vstup pouze s pozvánkou.

NEDĚLE 20. 9. 2020

KINO PANORAMA

9:00-10:00 Projekce vítězů filmů
10:00-11:00 GOLF RESORT HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
11:00-12:00 Golfový turnaj
12:00-13:00 MFF Voda Moře Oceány 2020
13:00-14:00 MÚNICKÉ KAMENY
14:00-15:00 Lord of Fishes
15:00-16:00 Jogová lekce Katky Vachové.

CT SKEN STO LET STARÉHO EXPONÁTU HUEMULA JIŽNÍHO POMŮŽE PŘI VÝZKUMU A OCHRANĚ TOHOTO OHROŽENÉHO DRUHU

Preparát huemula jižního, foto archiv NZM

Unikátní Sallačovy sbírky jelenovitých si všimli vědci na univerzitě v Basileji a požádali Národní zemědělské muzeum o sken zhruba sto let starého exponátu huemula jižního. Sken lebky jelínka, který provedli pracovníci v High-tech technologicko-výukovém pavilonu České zemědělské univerzity v Praze, pomůže s ochranou tohoto dnes kriticky ohroženého druhu, žijícího v Argentině a Chile. Ve středu 22. července proběhlo v High-tech technologicko-výukovém pavilonu České zemědělské univerzity v Praze snímkování vzácného preparátu hlavy a krku huemula jižního (*Hippocamelus bisulcus*) z fondu Národního zemědělského muzea Ohrada. Skenování pomocí CT a vyhodnocení výsledků provedli Ing. Jiří Turek a vedoucí Katedry myslivosti a lesnické zoologie doc. Ing. Vlastimil Hart, Ph.D.

Snímkování se uskutečnilo v rámci vědeckého projektu mapujícího výskyt kostních patologií u tohoto jihoamerického jelínka, který je Mezinárodním svazem ochrany přírody (IUCN) klasifikován jako ohrožený druh. Výzkum vede Dr. Werner Flueck z Univerzity v Basileji (Švýcarsko), člen komise IUCN a organizace DeerLab s mezinárodní vědeckou účastí, která se již 20 let věnuje ochraně přírody Patagonie a mimo jiné se podílela na vzniku několika chráněných území v Argentině. Svou činnost zaměřuje především na původní jihoamerické druhy jelenovitých. Tým doposud vydal více než 100 publikací. Jedním z projektů, kterým se dlouhodobě věnuje, je právě studie biologie a etologie populace huemulů jižních, kterým v roce 2018 věnoval obsáhlou monografii.

Huemuly ohrožuje především úbytek přirozeného prostředí, které si pro sebe zabírá rostoucí lidská populace. Na čelistech zvířat se

často vyskytují kostní léze, které by dle W. Fluecka mohly být způsobeny nedostatkem minerálů v nevhodném prostředí, do něhož byli jelínci lidmi zatlačeni. Pokud je hypotéza správná, pak by se u historických muzejních exemplářů huemulů z 19.–20. století podobné nálezy vyskytovat neměly, neboť vliv člověka v té době ještě nebyl tak výrazný.

Podrobné CT snímky preparátu huemula ukázaly, že se uvnitř preparované hlavy ukrývá celá nepoškozená lebka, a umožnily vytvořit její virtuální 3D model. Prohlídka kostí zatím neodhalila žádné výrazné patologie a teoreticky tak potvrzuje tezi, že výskyt osteologických poruch u huemulů je skutečně způsoben novodobým vytlačováním jelínců do pro ně nevyhovujícího habitatu. S definitivním závěrem je však třeba ještě počkat na detailní vyhodnocení snímků Dr. Wernerem Flueckem.

Díky CT snímkům bylo rovněž možné stanovit věk zvířete – jedinec byl mladý, pouze dva, maximálně tři roky starý. Toto zjištění je poměrně překvapivé, doposud byl považován za staršího, plně vyspělého jedince. Stanovení věku umožnila prohlídka chrupu, kterou samozřejmě na preparované hlavě není možné učinit, stejně jako vyšetření kostí. CT přístroj však umožňuje nahlédnout do útrob preparátu, aniž by ho jakkoliv narušil. Při snímkování výpočetní tomografií zároveň nehrozí poškození předmětu v případě přítomnosti skrytých kovových komponentů (vyztužujících drátů, hřebů apod.), jak je tomu při magnetické rezonanci. Jedná se proto o výbornou neinvazivní technologii k práci s muzejními předměty.

Nové informace o věku huemula, stavu lebky a využití předmětu ke studiu ohroženého druhu dále zhodnotily již tak vysoký historický a zoologický význam preparátu.

V současnosti žije ve volné přírodě ne více než 1500 huemulů jižních (350–500 zvířat v Argentině, cca 1000 jedinců v Chile) a jejich počty nadále klesají. Abychom mohli zvířata chránit, je třeba rozpoznat nebezpečí, které

je ohrožuje, a změny, jež v populaci proběhly a probíhají v důsledku působení člověka. Průzkum historických muzejních vzorků je proto z tohoto hlediska významný. „Národní zemědělské muzeum Ohrada si velice váží toho, že mohlo přispět k současnému vědeckému poznání s využitím nejmodernější technologie. Zároveň tak navazuje na původní poslání Sallačovy sbírky, kterou její tvůrce, prof. Vilém Sallač, shromáždil právě za účelem zoologického výzkumu. A byl to opět V. Sallač, který stál na počátku současné spolupráce – Dr. Flueck kontaktoval muzeum poté, co v historických německých publikacích objevil zmínky o Sallačově práci a huemulovi-desaterákovi v jeho sbírce. Kruh se tak uzavřel,“ říká kurátorka Národního zemědělského muzea Ohrada Marie Voldřichová.

Na projektu spolupracovala Fakulta lesnická a dřevařská, Česká zemědělská univerzita v Praze, snímkování proběhlo bezplatně v rámci spolupráce Národního zemědělského muzea a České zemědělské univerzity v Praze.

Sallačova sbírka

Světově významnou sbírku parožích jelenovitých z celého světa a sourozí turovitých vytvořil prof. Dr. Vilém Sallač na počátku 20. století. K nejvýznamnějším exponátům patří parožík jelena Schomburgkova, který žil v Thajsku a v první polovině 20. století byl vyhuben. Velmi cenná jsou i paroží jihoamerických jelenů: huemul, pudu, mazama, jelenec bahenní a pampový. Celá sbírka obsahuje 400 ks, z toho je 340 parožích jelenovitých a 60 sourozí turovitých (dutorohých). V nové expozici jsou vystaveny všechny druhy a poddruhy jelenovitých obsažené ve sbírce a jako ukázka šest druhů turovitých; celkem 77 exponátů.

Vystavená paroží a sourozí doplňují tabule s barevnými fotografiemi živých zvířat, jejich popisem a mapkami výskytu. Nová expozice byla dokončena v roce 2013, projekt byl podpořen podnikem Lesy České republiky, s.p.

Více na www.nzm.cz – Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství, Ohrada

Fotografie účastníků projektu – zleva Ing. Jana Melčrová, Mgr. Marie Voldřichová, Jiří Turek, doc. Ing. Vlastimil Hart, Ph.D., a Michaela Mášliková, Ph.D. Autor fotografie: Ing. Veronika Vaníčková, ČZU

POČÁTKY TENISU V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU

Jednoho pošmourného dne jsem vyklízel ve sklepe staré skříně a našel jsem krabici s nápisem „tenis“. Kromě jiných zajímavých věcí obsahovala i rukopis mého otce JUDr. Věnceslava Černého s názvem „Tenis v Hluboké n/Vlt, historický úvod pamětníka“. Nevím sice, k čemu to měl být úvod, ale vypadá to jako úvod do kroniky. V každém případě je to chvilka zajímavého čtení, takže Vám nyní tento úvodník s minimálními úpravami předkládám...

MUDr. Věnceslav Černý

Začínám od Adama, a tak když už dítě rozum bralo, ihned na tenis se ptalo. V příslušných kruzích mé věkové úrovně (začal jsem tehdy navštěvovat obecnou školu), bylo notoricky známo, že na Hluboké existují dva venkovní tenisové dvorce, kde se tato ušlechtilá hra provozuje. Pokud se budou historici zajímat o letopočet, byli jsme již ve XX. století a psal se rok 1927 mé chabé paměti.

Jeden ze zmíněných dvorců byl tzv. „knížecí“, který sloužil příležitostně schwarzenberské vrchnosti a jejím hostům. V provozu byl tento dvorec jen velmi zřídka. Častěji se hrálo v hale zámecké jízdárny, kde dnes je po její rekonstrukci Alšova jihočeská galerie. Prve zmíněný venkovní kurt nalézal se na pahorku proti hlavnímu vchodu do zámku a to u vodárny, zásobující užitkovou vodou zámek, zámecký park, Stöckel a některé části města Hluboká. O obou uvedených tenisových dvorcích bude ještě řeč při příležitosti jejich obecného využití po roce 1945. Jinak v době mého mládí nebyly tyto dvorce veřejnosti k provozování tenisu přístupné.

Druhý z venkovních dvorců byl umístěn v zámeckém parku při cestě směřující od příjezdové komunikace k zámku k přepadovému rybníčku v dolní části parku. V nynější době je tento vypuštěn a zcela zarostlý. K vlastnímu tenisovému dvorci odbočovala doleva krátká pěšinka, ještě dnes trochu znatelná. Vlastní plocha hřiště už je zarostlá náletem a sotva patrná. Dvorec měl minimální rozběhy, zadní dokonce stěží dva metry a z dnešního hlediska byl naprosto nevyhovující. Povrch byl pískový. Přesto však to byl jediný dvorec na Hluboké, kde bylo umožněno veřejnosti hrát tenis. Avšak už sama skutečnost, že se dvorec nalézal v zámeckém parku, předurčovala, že zde hráli především úředníci schwarzenberského panství, rodinní příslušníci a jejich hosté. Zájem o hru byl značný a v odpoledních a v podvečerních hodinách

se dostávaly ke hře skoro výlučně starší osoby. Druhou početnou skupinu tvořili mladí lidé (většinou studenti), kteří užívali dvorec v časných hodinách ranních a dopoledních. Hrály se převážně jenom čtyřhry a hrací doba byla omezena na půl hodiny, takže většinou hra končila odehráním první sady. Povrch dvorce (jak už bylo řečeno), byl pískový a jeho úpravu včetně lajnování (provádělo se vápenným mlékem pomocí laťové lajnovačky), měli na starosti dva sběrači. Ti byli za sbírání odměňováni dvacetihalérovými lístky, které valorizoval pokladník klubu. Sběrači patřili tehdy k samozřejmému vybavení tenisového dvorce a vystřídal se v této funkci řada chlapců.

Z uvedené etapy historie hlubockého tenisu se nezachovala žádná písemná dokumentace a jen velmi skromná dokumentace fotografická.

Výše uvedená situace nemohla samozřejmě uspokojit rostoucí řady zájemců o tenis, a tak dochází (díky několika nadšeným a také vlivným příznivcům sportu) ve třicátých letech k založení sportovními areály na levém břehu slepého ramene Vltavy, a to v souvislosti s tehdy prováděnou regulací Vltavy. Štěrkopísek vybíraný z řečiště byl ukládán v prostoru mezi bavorovickou hrází a nově upraveným řečištěm Vltavy do výše koruny silnice vedoucí po hrázi bývalého Podskalského rybníka. (Jeho existenci už žádný nemůže pamatovat, neboť byl vysušen v roce 1770 a připomíná se jen názvem nynější Podskalské louky. Vrstva štěrku dosáhla prakticky úroveň hráze a zabírala, s výjimkou ponechání části slepého ramene Vltavy, plochu od začátku bavorovické hráze až k místu bývalého přívozu přes Vltavu.)

Na takto vzniklé ploše bylo po úpravě povrchu vybudováno jednak hřiště na kopanou a jednak tenisový areál se čtyřmi dvorci. Ten byl založen vskutku velkoryse s maximálními rozměry náběhových ploch (vždy po dvou dvorcích na ploše 40 x 40 metrů) a celý potom oplocen drátěným plotem vysokým 4,5 metru. Povrch mohl být, vzhledem k již dost vysokým nákladům, proveden pouze jako hlinito-písčítý.

Celý areál byl slavnostně otevřen (fotbalové hřiště i tenisové dvorce) v létě 1934. Při této příležitosti je třeba vzpomenout zásluh Ing. Františka Vondráška, který byl ústřední postavou sportovního dění soustředěného v tehdejší S. K. Hluboká n/Vlt a díky jemu byla fotograficky zveřejněna řada dokumentačních snímků. A právě u příležitosti otevření tenisových dvorců v r. 1934 máme možnost podívat se do tváří lidí, kteří tenkrát stáli u kolébky zrodu dnešního tenisového areálu a kterým patří bohužel už jenom vzpomínka.

Provoz na nových dvorcích byl zahájen turnajem hráčů a hráček domácí líhne, jehož účastníky bylo i ředitelství turnaje (Marie Březinová, Vavřinec Čermák, Ludmila Konradová, Ing. František Vondrášek). Dvorce měly svého správce, který hřiště udržoval, lajnoval (tehdy výlučně vápenným mlékem) a kropil vodou čerpanou ze studně, vyhloubené ve středu jižní strany areálu těsně za plotem. Voda natahovaná do studně pouze průsakem nestačila a vůbec v celé historii tenisového areálu je zásadní otázkou snaha o zabezpečení dostatečného zdroje postřikové vody.

Otevřením nového tenisového areálu v r. 1934 skončila definitivně první etapa vývoje tenisového sportu v Hluboké nad Vltavou. Tímto rokem začal skutečný jeho rozvoj pro širší veřejnost v rámci tehdejšího Sportovního klubu v Hluboké nad Vltavou.

V. Černý, v Hluboké n/Vlt., v září 1987

Josef Jurka – VO průmyslového zboží, Vltavská 1011, Hluboká nad Vltavou
LIKVIDACE SKLADOVÝCH ZÁSOB PORCELÁNU A SKLA
(talíře, mísy, šálky, podšálky, mlékovky, cukřenky, konvice, dekorované soupravy, růžový porcelán, exkluzivní soupravy, cibulák, odlivky, svícny, vázy...) Těšíme se na vaši návštěvu.

Otevírací doba: Po – Pá 8,00 – 15,15

Tel. 387 965 492, 603 550 963; www.porcelansklo-jurka.cz

KOUPÍM ZNÁMKY, MINCE, BANKOVKY, OBRAZY,

staré hodiny, staré sklenice a vázy, vojenské předměty – šavli, uniformu a podobně.

Můžete nabídnout i jiné staré předměty nebo celou sbírku a pozůstalost.

Tel. 722 777 672

ZPRÁVY Z KARLOVA HRÁDKU

Tento rok se Karlův hrádek stal dalším z hlubockých kulturních a turistických center. Spolek Karlův hrádek z.s. připravil na každý měsíc minimálně jednu kulturní akci přímo v areálu hrádku. Zahájení sezóny v květnu navštívilo na šest set lidí, kteří ocenili nové informační tabule, vlajkovou výzdobu, občerstvení i country kapelu hlubočandy Zlaty Paulové. V červnu byl v předhradí umístěn kamenný kříž zasvěcený sv. Erasmu. Nad Vltavou zde tak vzniklo poklidné místo k rozjímání a odpočinku. Kříží i místu požehnal Otec Tomas van Zavrel. Od července navštěvují děti s příměstských táborů komentované prohlídky Karlova hrádku. Tuto dětsmi oceňovanou akci připravil Divadelní spolek KŘÍŽŽáci. Kromě kostýmovaných prohlídek vystupovali na hrádku i loutkoherci se svým vystoupením Eliščiny pohádky. Karlův hrádek se také stane televizní

hvězdou, společně s Lucií Jozovou jsme zde přivítali tým Toulavé kamery, která o něm natácela skoro celý díl pro ČT. Jsme také rádi, že jsme do spolku Karlův Hrádek mohli přivítat další organizaci. Hlubocká Aktivně s vozíkem nám – kromě jiného – pomůže s bezbariérovostí hrádku a jeho okolí. Významná bude také dohoda o spolupráci mezi městem Hluboká nad Vltavou a Lesy ČR, to nám pomůže ještě lépe plánovat úpravu komunikací a předhradí. Pro příští rok také plánujeme opravu mostu, prohlídky, zlepšení vizualizace hrádku, archeokemp, zlepšení interaktivity a řadu kulturních akcí. Vše můžete sledovat na www.karluvhradek.cz nebo na <https://www.facebook.com/karluvhradek>. Budeme rádi i za vaše podněty.

Za spolek Karlův Hrádek všechny zdraví Jindřich Soukal

**DEN
BAV SE
GOLFEM**

5/9/2020

ZÁMECKÝ GOLF RESORT HLUBOKÁ

HLUBOKÁ RADOST Z GOLFU

08.00 - 18.00

Přijďte s celou rodinou objevit sport a zažijte den hlubokých zážitků.

Prožijte den plný soutěží nebo se zastavte, když budete projíždět na kole. DEN Bav se golfem je opravdu pro všechny.

Získejte zelenou kartu Bav se golfem, projděte všechna připravená stanoviště, soutěžte a vyhraďte zajímavé ceny od našich partnerů. Naše karta je vstupenkou nejen do světa golfu!

**PŘIJĎTE SE POBAVIT NA
NÁŠ DEN BAV SE GOLFEM!**

Sportovní 1278, Hluboká n. Vltavou, tel.: 776 826 376

www.bavsegolfem.cz/DEN-bav-se-golfem

Národní
zemědělské
muzeum

ZÁMEK OHRADA
MUZEUM LESNICTVÍ, RYBÁŘSTVÍ A MYSLIVOSTI
Ohrada 17, 373 41 Hluboká nad Vltavou
Zřizovatelem muzea je Ministerstvo zemědělství

12. září
9:00 – 17:00
Zámek Ohrada
VSTUP PRO DĚTI
ZDARMA

VORAŘSKÝ DEN 2020

Akce je pořádána pod záštitou ministra zemědělství Miroslava Tomaně

VLTAVAN – zahájení a beseda se členy spolku • UKÁZKY plaveckých nástrojů • VÝSTAVA sbírkových předmětů ze sbírek NZM • LEKTORSKÝ PROGRAM pro malé i velké VOROPLAVBA • plavecký JARMARK a ukázky tradičních řemesel „od vody“ – vázání provazů – kovářství – drátkování – tkání • pečení buřtů na drnovém OHNIŠTI • VORAŘSKÉ VÝTVARNÉ DÍLNY pro děti i dospělé • sestav si VLASTNÍ PRAMEN a spluj ho • MAREK ŠTĚRBÁK dřevorezba ukázky výroby vesla • VOLNÁ PLÁVKA přednáška HYNKA HLADÍKA o schwarzenberském kanále a plavbě dřeva • HELIGONKÁŘI písně od vody • projekce filmu „POSLEDNÍ VOR“ – VLTAVA – STARONOVÁ CESTA (2017) – VLTAVSKÝ TRIPTYCH (film o plavcích) • VORAŘSKÝ GULÁŠ a jiné dobroty • POŠUMAVSKÁ DUDÁCKÁ MUZIKA trio

www.nzm.cz f i t y

ZÁBAVA A POUČENÍ PRO RODINY S DĚTMI PO CELÝ DEN

**ALL -
SERVICE**

608 794 000

PRŮMYSLOVÉ CHLAZENÍ, KLIMATIZACE

boxy, vitríny, zmrzlinové stroje, gastro zařízení

ČESKÁ TEPELNÁ ČERPADLA

topí i chladí

REVIZE

elektroinstalací, hromosvodů, chladicích okruhů

Marešova divadelní společnost
si Vás dovoluje pozvat na pohádkovou taškařici

Pohádky z kufří

Taškařice plná veselých písniček a barevných kostýmů. Tušíte, jaká překvapení se ukrývají v čarovném kufří, a která pohádka je vlastně ta nejlepší? Když nám děti pomohou hrát pohádky, tak se mohou těšit na povídání o tom, jak se tahá velká řepa, co musela udělat slepička, aby zachránila svého kohoutka, jak dopadnul zatoulaný koblížek nebo jak kůzlátka vyzrála nad vlkem.

Předprodej a rezervace vstupenek v
KC Panorama či na www.kcpanorama.cz.

Vstupné 80,- Kč
(dítě do dvou let na klíně rodiče zdarma)

www.marediv.cz

Projekt je spolufinancován statutárním městem České Budějovice a Jihočeským krajem

SOBOTNÍ ANGLIČTINA PRO DĚTI

příměstský tábor Hluboká n. V.

8 sobot ve školním roce 2020/21

• 3 skupiny, děti od 6 do 14 let

• Děti chodí vždy jednu sobotu v měsíci od 9 do 16 hodin.

• Mezi úspěchy našich mladých angličtinářů patří i získání certifikátů Cambridge English a kompletní realizace krátkých filmů o Hluboké v angličtině.

vzdělávací
a jazykové
centrum

Přihlaste se na 607 724 625 nebo info@jazz-com.cz

www.jazz-com.cz